

KOMMUNISTISK POLITIK

Demonstration Strassbourg 14.02.06

BOLKESTEIN NEJ!

Nr. 4

10. årg.

2006

**17. februar -
2. marts**

Støttepris 12 kr.

TEMANUMMER: DANMARKS GLOBALE KRISE

Landsskadelig virksomhed: Fogh må gå! s. 2 ● De danske neocons s. 3 ●
Dorte Grenaa om den politiske krise s. 4 ● Neocon-mænd bag JPs provokation s. 5 ●
Stop Bolkestein! s. 8 ● Antimuslimsk naziprovokation s. 10 ● Roligans - Goodbye! s. 11 ●
3 år efter: Menneskehedens flertal havde ret om Irak s. 12 ●
Thomas Koppel: Danmark, hvor er du henne? s. 14 ● Fogh taler med to tunger s. 18 ●
Arabiske stemmer s. 19 ● Skærpet terrordom s. 21 ● Debat s. 22 ● EU i turbulens s. 24

Landsskadelig virksomhed: Fogh må gå!

Det danske folketing har besluttet at forlænge de danske besættelsesstyrkers ophold i Irak og sende yderligere specialtropper til kampzoner i Afghanistan.

Samtidig har den danske statsminister hældt ny benzin på det flammende bål, som Jyllands-Postens reaktionære provokation med Muhammed-tegningerne har fremkaldt. Han hilste den muslimske verden med en besked fra den amerikanske krigspræsident om, at Bush støtter Danmark.

Den krigskoalition, som har besat Irak og Afghanistan, og som truer Iran, Syrien og andre lande med krig, står sammen også i denne 'kultur- og værdikamp'. Den forsvarer nogle tegninger, som tåler sammenligning med Julius Streichers jødesatirer i 30'ernes Tyskland, som Jyllands-Posten var fascineret af.

Provokatørerne i Jyllands-Postens redaktion og bestyrelse, Dansk Folkeparti og dets sorte præster og de øvrige danske ultrareaktionære korsridere – de danske *neocons* – har udløst den 'krig mellem civilisationer', som nogen af dem har drømt om og arbejdet for.

De har overtaget dansk udenrigspolitik. Fogh har bygget på dem og ikke på det folkelige flertal, som er imod den aggressive krigspolitik – og resultatet er en katastrofe for Danmark.

Ingen har i nyere tid forvoldt nationale interesser eller Danmarks omdømme i verden mere skade end denne flok, der beskylder alt og alle for at være unationale eller landsforrædere. De har gennemført en omfattende landsskadelig virksomhed.

Med deres krigspolitik, racistiske og antimuslimske provokationer har de bragt almindelige danskere liv i fare. Reakti-
onerne og urolighederne, de har fremprovokeret, har allerede kostet menneskeliv. De har øget risikoen for terrorangreb og gjort de danske besættelsessoldater til et særligt udsøgt mål for den legitime modstand i Irak og Afghanistan. De har fremkaldt en mærkbar økonomisk boykot med tab af arbejdspladser.

Anders Fogh Rasmussen bærer personligt hovedansvaret for situationen. Danmark er blevet Europas mest fremmedfjendske land. Fra starten har han støttet Jyllands-Postens ideologiske felttog mod mindretallet af muslimer i Danmark og det store flertal i den arabiske og muslimske verden.

KOMMUNISTISK POLITIK

Han kunne have stoppet eskalationen ved at tage afstand fra tegningerne. Han kunne have mødtes med de islamiske landes ambassadører.

Han kunne have ... men han gjorde ikke, og han ville ikke.

Nu appellerer han og regeringen til 'nationalt sammenhold' i den krise, det reaktionære Danmark har kastet landet ud i. Den parlamentariske 'opposition' ekkoer 'nationalt sammenhold'. Det gjorde kollaboratørregeringen under besættelsen også.

Hvordan kan der være 'nationalt sammenhold' om en reaktionær landsskadelig sag, der har splittet nationen og uddybet modsætninger og kløfterne i verden? 'Sammenhold' om en landsskadelig politik som under besættelsen? Umuligt!

Foghs neokonservative politik står nøgen i hele verdens øjne. Kejseren har ikke en trevl på kroppen – han har blod på hænderne. Fogh har haft chancen for at stoppe eskalationen. Han har ikke taget den.

Han er blevet et symbol på det forhadte, reaktionære Danmark.

Nu må han og hans regering gå. Det må det store flertal af danskere, som ønsker at leve i en fredelig verden, i venskab mellem folk og kulturer, sørge for.

Arbejderpartiet Kommunisterne
APK

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf. 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (13 nr.) 280 kr.
År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 24.02.06

De danske neocons

Der er mange, der de sidste uger har gnedet sig i øjnene over de massive protester i den arabiske og muslimske verden, hvor det danske flag er brændt og danske ambassader angrebet, mens Arla og andre danske produkter tages ned fra hylderne. Hvordan er det kommet dertil? Hvorfra dette had til en lille nation, som traditionelt har haft et omdømme som et frisindet og progressivt land i den globale sammenhæng?

En del danskere er ramt i hjertekulen, når de ser det danske flag blive antændt eller trampet på i dette voldsomme udtryk for foragt. På samme måde som mere end en milliard muslimer har følt sig ramt og rystet i deres inderste, da de så deres profet vanhellet og dem selv gjort til terrorister og bombemænd.

Jyllands-Postens provokatoriske satiretegninger har udløst den største krise for Danmark på internationalt plan siden 2. verdenskrig, og de har samtidig udløst en global politisk krise, som berører alle internationale relationer og organismer. FN, NATO, EU, den amerikanske regering, de religiøse verdenssamfund, arabiske og muslimske organismer, alle er involveret i et storpolitisk drama, der virker helt ude af proportion med deres anledning: nogle – godt nok langt fra uskyldige – satiretegninger i en internationalt set ukendt avis fra en fjern provins i verdenssamfundet. Og alligevel bare nogle avistegninger. På mange virker hele situationen surrealistisk, grotesk og uforståelig.

Men den er ikke så svær at forstå, når man sætter den ind i sin sammenhæng. Den hedder ikke mindst 11. september 2001 og George Bushs og de amerikanske neokonservatives (neocons) globale politiske dagsorden – *Projektet for det ny amerikanske århundrede (PNAC)*, strategien for amerikansk verdensherredømme. De udløste 'krigen mod terror', de konkrete krige mod Afghanistan og Irak og truer nu akut Iran som næste krigsmål. Den ledsages af dæmonisering af arabere og muslimer og et generalangreb på de demokratiske rettigheder med den

såkaldte terrorlovgivning, hvis egentlige sigte er at kriminalisere og undertrykke politisk protest og modstand.

I Danmark bragte 11. september Anders Fogh Rasmussen og VK-regeringen til magten. Men også Pia Kjaersgaard og Dansk Folkeparti som afgørende støtteparti. Forvandlingen af Danmark til en af USA's nærmeste allierede (ved siden af Tony Blairs UK og Ariel Sharons Israel og enkelte andre) blev hurtigt fuldført.

Dannebrog og Mærsk logo blev hejst over Camp Danevang og de danske besættelsesstyrker. Under Foghs ledelse gennemførtes en hel stribe brutale indvandrerfjendtlige love.

Allehånde reaktionære kampanjer, tiltag og lovinitiativer fik vind i sejlene.

Forvandlingen af Danmark til en logrende skødehund, en lakaj for de mest reaktionære kræfter i verden, den amerikanske højrefløj, forløb uden større modstand, og helt uden seriøs parlamentarisk modstand. Hele det herskende Danmark sluttede op om denne kurs, fra de offentlige og privatejede medier til de store koncerner med Mærsk i spidsen. Skibsrederen overrakte personligt et beløb på 100.000 kr. til Pia Kjaersgaard ved det seneste valg. Muslimhetz er stueren, ifølge landets rigeste dansk-amerikaner. Den eneste reelle modspiller har været den brede folkelige bevægelse mod den danske krigsdeltagelse.

De danske neocons har tætte forbindelser til deres amerikanske forbilleder og frænder. Og de sidder i stærke magtpositioner i det danske samfund,

med stor indflydelse i regeringen og faktisk flertal i folkettinget, med kontrollerende magt over væsentlige medier og med Jyllands-Posten som hovedorgan, med egne tænketanke som CEPOS, med front- og dækorganisationer fra 'Trykkefrihedsselskabet' og 'Den Danske Forening' til de lidt mindre stuerene som 'Dansk Front', Radio Oasen, Radio Holger og striben af hadefulde hjemmesider.

De neokonservative i Danmark er en særegen alliance af kristne fundamentalister, zionister, racister og fascister, som er limet sammen af islamofobi. Fra Kjaersgaard, Søren Espersen, Søren Krarup og Jesper Langballe over Bent Jensen og David Gress til Bent Blüdnikow, Lars Hedegaard og Moses Hansen. Der er hundreder af navne. Fra pæne strateger og taktikere til korsridere, korsbærere og rene bøller. Med Fogh som toppen af kransekagen og under protektion af Hendes Majestæt Dronningen.

Fascisten Kay Vilhelmsen opfordrede sidste år i sin 'Radio Holger' til folke-drab. 'Terror' skal stoppes, sagde han, ved 'enten at fordrive alle fremmede muhamedanere fra Vesteuropa, så de ikke kan komme til at lægge bomber, eller at udrydde de fanatiske muhamedanere. Det vil sige at slå en betydelig del af de muhamedanske indvandrere ihjel'.

Det har han nu fået en ubetydelig betinget fængselsdom på 14 dage for. Hans radio har stadig sendetilladelse.

Flemming Rose bragte bomben til eksplosion. Statsministeren forsvarede 'ytringsfriheden'. Og Dansk Front og andre fascister gik i små flokke på gaden under politiets beskyttende vinger, mens de sms'ede om koranefbrændinger for at skærpe krisen.

Det er de danske neocons, der har gjort flaget og landet til et symbol på vestlig kolonialistisk arrogance. Det er dem, der udløste krisen som en velberegnet provokation, og dem, der stålsat har begravet alt sundt og progressivt i Danmark til fordel for rollen som international provokatør for USA og Israel. De skal stoppes. -lv

Dorte Grenaa om den politiske krise: "Det er nu, der skal siges fra!"

APK's formand Dorte Grenaa: Folk indser nu nødvendigheden af at sige fra over for Fogh og hans katastrofale politik

- Det har været et chok for mange at se Danmark blive til et symbol for vestlig undertrykkelse og religiøs intolerance. Den kraftige reaktion fra den muslimske verden har virket stærkt og gjort folk bekymrede, men jeg tror også, at situationen har fået folk til at stoppe op og overveje, hvor Danmark egentlig er kommet hen. De fleste føler, at det her går i den helt gale retning, og vil en anden vej, siger Dorte Grenaa til Kommunistisk Politik.

- Jeg tror, at det står klart for de fleste, at der ligger mere i protesterne verden over end forargelsen over nogle ondsindede tegninger. Det er ikke blot sårede religiøse følelser – det er vreden over hele den vestlige aggressionspolitik over de arabiske og muslimske lande, over krige og besættelse, over udplyndringen af deres ressourcer. Jyllands-Postens bevidste hån har været salt i et blødende sår, og det samme gælder den danske statsministers arrogante påstand om den vestlige civilisations overlegenhed. Mange danskere spørger nu sig selv, om de vil være med til det – og de fleste siger nej til det og er imod, at Jyllands-Posten bragte tegningerne.

- Der er også et klart flertal mod Danmarks deltagelse i Irak-krigen. Men regeringen handler konsekvent mod flertallet, og den reaktionære avis tager hele det danske folk som gidsler i en international intrige. Og belærer derefter om 'demokrati', og statsministeren taler om 'national enhed'. Det er simpelt hyckleri.

KP: Men meningsmålinger viser, at Dansk Folkeparti går kraftigt frem. De 'står fast' ...?

- Det er kun én side af reaktionen i en nation, som bliver splittet ad af regeringens og dens støtters reaktionære politik. Det er forventeligt, at nogle pr. rygmarv reagerer på det sølle partis viften med de nationale symboler, som de selv har kastet i sølet. Ekstremisterne i den lejr arrangerer boykot af muslimske butikker i Danmark, annoncerer koran-afbrændinger og arrangerer smådemonstrationer, hvor kun nazister dukker op. Det store flertal af danskere ønsker ikke en reaktionær religiøs konfrontation. De fleste har fået nok af krigspolitik, racisme og muslimhetz. Det viser både meningsmålinger og de talrige spontane initiativer, der er opstået i denne krise. Masser af mennesker kaster sig ind på banen og siger: Så er det nok! Nu skal vi finde en anden vej!

- Viljen dertil findes – nu gælder det om at finde vejene. Jeg synes, det er enormt positivt, at mange unge har sat sig i bevægelse, og at der nu forberedes en større demonstration i København lørdag den 25. februar for at sætte fokus på og stoppe muslimhetzen. Antiracistisk Aktion hedder initiativet.

KP: Komponisten Thomas Koppel har i et åbent brev til danskerne opfordret til, at der skabes en ny græsrodsbevægelse, der kan udtrykke den folkelige protest uden taktiske parlamentariske hensyn. Hvad mener APK om det forslag?

- Vi synes, det er helt rigtigt, og vil støtte det. Der er brug for en samling og enhed i en bred og mangefacetteret bevægelse. Og der er netop i denne situation mulighed for at nedbryde grænser og finde sammen for dem, der har fået nok af Fogh og reaktionen og deres politik. Et sådant græsrodsinitiativ, som siger på at forene og udtrykke hele den brede folkelige modstand – og det er modstanden fra et flertal af danskerne mod det mindretal, der har kuppet dansk politik – det kan få stor betydning både på kort og længere sigt, når det gælder om at stoppe og ændre den katastrofekurs, Fogh og Co. har bragt Danmark ud på.

Muhammed-tegningene var et bevidst forsøg på at skabe global konfrontation - "civilisationernes sammenstød"

Jyllands Postens redaktør Carsten Juste og kulturellederen Flemming Rose har i det uendelige i danske og internationale medier fremstillet sig som ytrings- og pressefrihedens tapre forsvarere, da de bragte Muhammed-tegningerne som en bevidst provokation. Men de skulle efter Roses eget udsagn håne, spotte og latterliggøre muslimer. Det skrev han under titlen 'Muhammeds ansigt', da han den 29. september 2005 offentliggjorde tegningerne:

"Det moderne, sekulære samfund afvises af nogle muslimer. De gør krav på en særstilling, når de insisterer på særlig hensyntagen til egne religiøse følelser. Det er uforeneligt med et verdsligt demokrati og ytringsfrihed, hvor man må være rede til at finde sig i hån, spot og latterliggørelse."

Islamofoberne :

'Civilisationernes sammenstød'

Rose blev kulturellederen på Jyllands-Posten for ikke så længe siden efter et flerårigt ophold i USA. Der lærte han fremtrædende amerikanske *neocons* at kende såsom Daniel Pipes, den berygtede zionistiske tilhænger af teorien om 'civilisationernes sammenstød' – den påståede kamp mellem den muslimske og kristne verden.

De amerikanske nykonservative, som har haft afgørende indflydelse på Bush-administrationerne, blandt andet gennem det såkaldte Project for the New American Century (PNAC), står for vestlig imperialistisk aggression ikke mindst i det olierige og strategiske Mellemøsten. De agiterede voldsomt for den kriminelle krig mod Irak og ophidser lige nu bl.a. til krig mod Iran og Syrien. De har nære forbindelser til det zionistiske Israel og har smedet en alliance mellem kristne fundamentalister og zionister til forsvar for amerikansk og israelsk aggression mod de arabiske og muslimske folk og lande.

'Civilisationernes sammenstød' – mellem den kristne verden og den mus-

Afsløret:

Neocon-mænd bag Jyllands-Postens storpoltiske provokation

limske verden – er ifølge denne ‘teori’ uundgåelig, og gennem en konstant hetz mod islam, arabere og muslimer søger dens reaktionære tilhængere at fremprovokere den og dermed ikke mindst sikre, at ‘det kristne Europa’ står tæt sammen med USA og Israel i aggressionen i Mellemøsten. Denne flok af ‘islamofober’ fremstiller muslimer som terrorister, barbarer, primitive, aggressive og antidemokratiske og ‘forklarer’ det hele ud fra deres religion. De sidestiller bevidst islam med nazisme – og nazisme med kommunisme – som ‘onde ideologier’.

Islamofober kan tale om muslimer på samme måde som nazisterne om jøder. På en dansk islamofobs hjemmeside kan man finde udsagn som ”Næsten-muslimen Khankan & kvasi-konvertitten Koch i kamp mod ytringsfriheden” (Uriasposten). Der er tale om debattøren Sherin Khankan og juraprofessoren Henning Koch, der deltog i et debatprogram med Flemming Rose. Man kan ligefrem høre naziudtrykkene ‘halvjøde’ og ‘kvartjøde’ bag denne blogger, Kim Møllers, ord.

Daniel Pipes

Flemming Rose producerede i USA et stærkt rosende interview med en af de fremmeste talsmænd for denne uvidenskabelige og reaktionære teori om det uundgåelige sammenstød mellem Vesten og den arabiske og muslimske verden. Han hedder Daniel Pipes, historiker og USA’s førende islamofob. I 2003 blev han udpeget af Bush til det såkaldte United States Institute of Peace, en kongresnedsat tænketank, der angiveligt skal sikre ‘fredelig løsning på internationale konflikter’.

Udnævnelsen af Pipes vakte stor harme. Pipes hævder nemlig, at den eneste vej til fred i Mellemøsten går gennem total israelsk militær sejr!

Flemming Rose skrev 29. oktober en stærkt rosende biografisk artikel om Daniel Pipes. Den står på dennes danske hjemmeside (!) og er oversat til

Bent Jensen - Krarup - Rose

engelsk til hans amerikanske ditto med tak fra Pipes.

Under overskriften ‘Truslen fra islamismen’ skriver Flemming Rose bifaldende:

”Den 54-årige historiker med Mellemøsten og middelalderen som speciale har siden 1994 stået i spidsen for tænketanken The Middle East Forum, der ser det som sin opgave at »definere og fremme amerikanske interesser i Mellemøsten«. Pipes talte og skrev om truslen fra islamister længe før den 11. september. Allerede i 1995 fastslog han, at de havde indledt en uerklæret krig mod USA og Europa ...

Pipes har gennem 20 år skrevet og talt om militant islam som en totalitær ideologi på linje med fascismen og kommunismen.”

Og han citerer Pipes for følgende strategiske betragtninger:

”Den aktuelle konflikt er dybest set en strid, der skal udkæmpes og vindes i den muslimske verden ...

Vi sejrede i konfrontationerne med fascismen og kommunismen, fordi det lykkedes at marginalisere fjendes ideologi, gøre den frastødende i flertallets øjne ...

Der er to trin: på den ene side skal vi besejre ideologien ved hjælp af våbenmagt, uddannelse, medier og ideer, og på den anden skal vi støtte anti-islamistiske muslimer, der ønsker at bevare deres tro, men ikke vil leve under islamisk lov. På samme måde, som vi støttede antikommunister og antinazister i Sovjetunionen og Tyskland. I sidste ende er dette en kamp mellem to forestillinger om muslimers plads i verden.”

Daniel Pipes sætter gerne lus i skindpelsen, hvor han kan komme til det. I en artikel kaldt ‘Something Rotten in Denmark?’ i New York Post 27. august 2002, skrevet sammen med den danske islamofob Lars Hedegaard, giver de et hadefuldt og grotesk vrangbillede af de virkelige forhold.

Den starter med følgende ondskabsfulde løgn:

”En muslimsk gruppe i Danmark meddelte for nogle dage siden, at en dusør på 30.000 dollars ville blive udbetalt for mordet på adskillige prominente danske jøder...”

Dette og artiklens øvrige opspind fik to radikale folketingsmedlemmer til at protestere i den amerikanske avis.

Flemming Rose som væbner for Pipes

Det var som et ekko af Pipes, Flemming Rose fik fremstillet og trykt Muhammed-tegningerne med en anden islamofob, Kåre Bluitgen, som kalder sig socialist, som påskud. Bluitgen påstod, at han ikke kunne finde tegnere til en anti-islamisk bog om Muhammed.

Det gjorde Rose med rene ”Pipes-ord”, der tilkender ham retten til forhånelse, mens han påstod, at muslimer i Danmark (og verden) truer demokrati og ytringsfrihed:

”Der sker en intimidering af det offentlige rum. Kunstnere, forfattere, tegnere, oversættere og teaterfolk går derfor i en stor bue uden om vor tids vigtige kulturmøde, det mellem islam og de sekulære, vestlige samfund med rod i kristendommen.”

Det var ikke et forsøg på at ‘afprøve ytringsfrihedens grænser’. Tegningerne blev trykt som et led i et internationalt anti-muslimsk korstog.

En af tegnerne, Lars Ravn, afslørede den forstemmende hensigt fra Roses side, da han lod en andengenerationsindvandrer i en skoleklasse skrive på arabisk på tavlen, at ‘Jyllands-Postens redaktion er en flok reaktionære provokatører’. Rose siger i et interview

at oversættelsen skal lyde: "Jyllands-Postens kulturredaktion er en flok reaktionære provokatører." Det har han i al fald ret i.

Daniel Pipes hylder i flammerne fra det muslimske raseri verden over den 7. februar Jyllands-Posten i en artikel under overskriften "Karikaturtegninger og islamisk imperialisme" med følgende svada:

"Det kernespørgsmål, som er på spil i slaget om de tolv danske karikaturtegninger af den muslimske profet Muhammad, er dette: Vil Vesten forsvar sine sæder og skikke, herunder ytringsfriheden, eller vil muslimer påtvinge Vesten deres livsførelse? I sidste instans eksisterer der intet kompromis: Vesterlændinge vil enten bevare deres civilisation, herunder retten til at fornærme og tale blasfemisk, eller ej."

Pipes kaster masken. Han forsøger ikke længere at dele islam og muslimer i to - moderate og rabiate 'terrorister' - som hidtil. Nu er det religionen islam i sig selv, der er fjenden.

"De vestlige regeringer burde tage et ynkursus i islamisk lov og det historisk vedholdende muslimske bud om at underkue ikke-muslimske folk", siger han i sit håndslag til Rose

Det er en krigsophidser, der taler. Had-prædikanten med det falske budskab: "Civilisationernes sammenstød". Han forsvarer amerikanske interesser, står der på hans hjemmeside. Og Israels. Men ikke fredens eller menneskehedens. Artiklen er på dansk bragt i Kristeligt Dagblad.

Neocon Bent Jensen

Professor Bent Jensen er ligesom Pipes en efterretningsmand, forklædt som historiker. Han er også stærkt reaktionær, pro-zionistisk og medlem af Jyllands Postens fondsbestyrelse, der udpeger chefredaktionen. I en kronik i avisen 26. november, 'Hele den tyrkiske musik – og det, der er værre', rykkede han ud til forsvar for Juste, Rose og hele tegning-intrigen og afslørede, hvad den drejer sig om:

"Danmarks og EU's politik i forhold til islamiske stater er en opgivelses og nederlagets strategi. Det er en klart defaitistisk politik over for en aggressiv og intolerant bevægelse. Det er en

Daniel Pipes

taberpolitik at bede en intolerant ideologi om at blive mere tolerant."

Det drejer sig om geopolitik. Det handler om forsvar af USA og Israel. Det handler om at få banket EU-landene på plads i den aggressive krigskoalition, som nu vil angribe Iran, Syrien og mange andre lande. Det drejer sig om imperialismen. Ikke om opdigtet spin-imperialisme som Pipes, der taler om 'islamisk imperialismen' – men gedigen amerikansk og vestlig imperialismen i Mellemøsten med Israel som spydspids.

Bent Jensen fortsætter:

"Danmark og EU sender fortsat millioner af kroner og euro af sted for at støtte demokrati, menneskerettigheder og "dialog" med islam. Ved udenrigsminister Per Stig Møller ikke, hvad der offentliggøres, skrives og råbes ud fra tagene i disse lande? ...

Hvordan skal man føre "dialog" med hadefuldt islamo-nazistisk skrald? ...

For nylig kunne man i Jyllands-Posten læse, hvordan Danmarks udenrigsminister ser på problemet islam. Formentlig er Per Stig Møllers opfattelse den samme som hans kollegers i de andre EU-lande. Jeg får også gåsehud af at læse, hvad der driver Danmark og EU's politik i forhold til de islamiske stater. Det er en opgivelses og nederlagets strategi. Ifølge Per Stig Møller er den kristne civilisation under pres. Normalt skulle der derfor presses tilbage, sådan som Europa gjorde det i perioden mellem 700 og 1699, da den tyrkisk-muslimske ekspansion led nederlag i Ungarn. Men da et sådant europæisk modpres kan blive en meget uhyggelig udvikling, og da udenrigsministeren ikke går ind for religionskrig i det 21. århundrede, har han lavet en budgetlinje i finansloven, som tilgodeser partnerskab i den arabiske verden."

Bent Jensen går ind for religionskrig – eller rettere sagt imperialistisk røverkrig, forklædt som 'sammenstød mellem civilisationer'.

Feltpræst Krarup

Det gør den sorte fundamentalistiske præst Søren Krarup fra dansk Folkeparti også. Han siger det rene ord, endda i en debat i folketinget med Anders Fogh Rasmussen og Per Stig Møller som deltagere. Det handler om forlængelsen af de danske besættelsesstyrker i Irak, i november 2004:

"Under alle omstændigheder viser det sig, at i det øjeblik Irak angribes, er det hele islam, der bakker det op, og det vil sige, at det hører hjemme i en rent fundamentalistisk sammenhæng, som betyder, at Saddam Husseins Irak har været en del af den front, som er den ene side af fronten. Jeg mener, og det til syvende og sidst er det perspektiv, det hele skal anskues under, at det er rigtigt, at vi her står over for "the clash of civilizations", dvs. civilisationernes sammenstød. Jeg mener, at denne krig i sidste ende handler om modsætningen mellem kristenhed og islam, mellem Vesten og islam, der som bekendt i mange, mange hundrede år har befundet sig i et misforhold til Vesten." (25.11.2004)

Kommunistisk Politik kommenterede Jyllands Postens tegnings-intrige i en artikel af redaktøren Klaus Riis under overskriften 'Terror og blasfemi' (29.10.2005). Her hedder det:

"Den sorteste reaktions medianfører i Danmark i snart et århundrede – avisen Jyllands-Posten – satte en storpolitisk intrige i værk, da den offentliggjorde en række tegninger af profeten Muhammed, som ifølge muslimsk opfattelse ikke må afbildes. (...)

I dag er samme avis forrest i den antimuslimske hetz, i forreste række i nutidens såkaldte 'sammenstød mellem civilisationer'."

Hvorfor Danmark?

En ikke-religiøs kommentar med tilknytning til den irakiske modstandsbevægelse betegner hele forløbet som en typisk CIA-operation. En 'false flag'-operation, som CIA og det israelske Mossad er eksperter i. På baggrund af Bushs stadig større isolation i Irak har 'Bush derfor brug for at udvide krigen igen og involvere Europa ved at spille det religiøse kort. En provokation mod

muslimerne på religiøst plan, der involverer mindst et europæisk land, er en perfekt løsning'.

De tætte forbindelser mellem Jyllands-Posten og Bushs og Sharons neocons er i al fald nemme at dokumentere. Det samme gælder det falske forsvar for ytringsfriheden, en intrige, som udnytter Danmarks traditionelle ry som liberalt og tolerant land til at gennemføre en helt anden dagsorden: 'krig mellem civilisationer'. Provokationen må kaldes vellykket.

Kommentaren fra Irak har en forklaring på, hvorfor netop Danmark blev valgt som scene for lanceringen af intrigen:

• *Statsministeren er en af Bushs nære venner og har fået lov til at spise morgenmad med ham.*

• *I den totalt kriminelle aggressionskrig mod Irak er Danmark som i alle andre forbindelser USA's 100 pct. loyale lakaj, f.eks. også i tilfældet med USA's næste krigsmål, Iran.*

• *Det danske folk er som helhed fokuseret på sig selv og uden modstandskraft over for manipulation.*

• *Landet regeres af en koalition af højrepartier, domineret af det ekstre-*

mistiske højrefløjsparti Dansk Folkeparti, som det fremgår senere af artiklen.

• *Der er ingen politisk opposition af betydning.*

• *Sammen med aviserne EkstraBladet og Jyllands-Posten har Fremskridtspartiet/Dansk Folkeparti i 10-15 år ført en daglig hadkampagne mod indvandrere, især muslimerne.*

• *De svagest funderede 2/3 dele af de indfødte har herved antaget en fjendtlig holdning over for muslimerne."*

Men kommentaren har også følgende vurdering af intrigens mulighed for succes på længere sigt – ikke i forhold til de europæiske lande, som presses tilbage i krigsalliancen, men i forhold til de arabiske og muslimske masser, som er gået på gaderne i en voldsom manifestation af protest:

"Men måske vil den religiøse provo-

kation vise sig at være kortsynet for aggressorerne. Den kan vise sig fatal for disse gangstere. Bagved eller blandet med den religiøse vrede ligger det politiske raseri over årtiers ydmygelse fra ondskabens imperium.

Det er ikke tilfældigt, at de korrupte mellemøstlige regimer enten selv har arrangeret demonstrationerne eller tolereret dem for gratis at opnå en højst nødvendig popularitet. At de har delt rovet fra folkets ressourcer med gangsterne, har ikke gjort dem populære, og de kan kun holde sig ved magten gennem fascistisk undertrykkelse af de talrige opstande.

Den nuværende opstandelse kan udvikle sig til en akut trussel mod disse regimers eksistens og derfor mod gangsternes profit.'

Den danske befolkning er blevet taget som gidsler for en flok reaktionære klostergangstere i det imperialistiske USA's og det zionistiske Israels tjeneste – med Anders Fogh Rasmussen som protektor.

Hvis noget sådant var foregået under den tyske besættelse, ville ingen have været i tvivl om, hvad det var. Det ville blive kaldt landsforræderi.

Propaganda-fakta:

Tysk Naziparti og Dansk Folkeparti

"Alle Vestens lande er infiltreret af muslimerne - nogle af dem taler pænt til os, mens de venter på at blive nok til at slå os ihjel"

Mogens Camre (MEP for DF, tidl. MF for Socialdemokratiet) på Dansk Folkepartis landsmøde. (17.09. 2001)

"De kan ikke eller vil ikke se, at dette er en krig: den jødiske race og dens undersætter imod vestlig kultur og civilisation."

Josef Goebbels, MF Tysk Naziparti, Propagandaminister i Tyskland 1933-45

"Islam er den største trussel mod verdensfreden siden kommunismen faldt. Det er en direkte trussel mod Vesten, æder os op indefra og destabiliserer vores samfundsstruktur på ægte gøgeungemane"

Kristian Thulesen Dahl, MF (O) under folketingets åbningsdebat, iflg. Information, 06.10.2001.

"Jøden har intet at skulle sige

omkring tyske spørgsmål. Han er en udlænding, en fremmed, som kun nyder gæstens rettigheder, rettigheder, som han altid misbruger."

Josef Goebbels MF Tysk Naziparti,

"Det er nemlig lige præcis det, der er sket. At titusindvis og atter titusindvis af mennesker, der tilsyneladende civilisatorisk, kulturelt og åndeligt befinder sig i 1005 - i stedet for i 2005 - er søgt til et land, der for århundreder siden lagde middelalderen bag sig"

Pia Kjærsgaard, formand og folketingsmedlem, DFs ugebrev 13.06.05

1) De såkaldte anti-terrorlove, som statsminister Fogh støtter, forbyder medierne at bringe opfordringer til solidaritet og støtte til en række befrielserbevægelser. Det sker som en følge af EU's terror-lovgivning. Det skete efter 11. september 2001, hvor

Nyrup Rasmussen-regeringen støttede vedtagelsen af disse udemokratiske love. På listen over forbudte organisationer findes f.eks. Folkefronten til Palæstinas Befrielse (PFLP), New People's Army (NPA) på Filippinerne og Colombias Revolutionære Væbnede Styrker (FARC).

2) Også Kongeriget Danmarks statsoverhoved har krævet et "modspil til Islam", som hun udtrykker det. Det sker i hendes erindringsbog 'Margrethe', skrevet af Annelise Bistrup og udgivet i april sidste år. Her forklarer dronningen i et interview, at "det er afgørende, at vi (danskerne, red.) giver islam et modspil". Hvem der har fundet på Dronningens "modspil" er ikke klart.

Sikkert er det, at 'modspillet' er godkendt i regeringen, ligesom alle andre "udspil" fra dronningen.

Interpres

Stop Bolkestein!

Mange titusinder har demonstreret i Europas byer og gader imod det forhadte Bolkestein-direktiv op til behandlingen i EU-parlamentet, som startedetirsdag.

Direktivet, der også kaldes tjenesteller service-direktivet, er opkaldt efter det tidligere EU-kommissionsmedlem Frits Bolkestein. Det betyder i sin konsekvens, at alle serviceydelser i EU vil blive en handelsvare. Kultur, sundhed, uddannelse, vandforsyning, kollektiv transport med meget mere vil blive udbudt i licitation til den lavestbydende.

Det europæiske initiativ mod direktivet formulerer konsekvenserne:

- Denne forvandling til handelsvarer vil uundgåeligt føre til en forringelse af pensionssystemer, velfærds- og sundhedsydelser til fordel for privat forsikring. Den vil også indeholde en deregulering af vores uddannelsessystem og er enden på enhver kulturel mangfoldighed.

Det er ikke underligt, at direktivet er blevet mødt med omfattende modstand og utilfredshed. I november strejkede, aktionerede og demonstrerede titusinder af europæiske arbejdere over hele

Europa, da det første gang blev behandlet i EU-parlamentet. Siden har EU-parlamentarikerne fundet, at det smarteste ville være at lave ændring, der kan imødekomme den socialdemokratiske strømning i EU.

Derfor er ”princippet om oprindelseslandet” i det seneste udkast blevet ændret i forsøget på at dæmpe modstanden. Princippet om oprindelseslandet går kort fortalt ud på, at ydelserne skal aflønnes efter hjemlandets overenskomster, hvorfor lande med ringere overenskomster kan overtage ydelser i lande med bedre tilkæmpede løn og arbejdsforhold.

Ændringerne er imidlertid ikke af en sådan karakter, at man kan fastslå, at princippet af oprindelseslandet er væk. Ole Krarup, EU-parlamentsmedlem fra Folkebevægelsen mod EU, betegner ændringerne som glasur på samme kage:

- Trods ændrede formuleringer er det kun lidt af brodden, som er pillet af. Princippet er fortsat grundlaget, og direktivet vil fortsat give danske myndigheder og fagbevægelsen større problemer med at sikre overholdelsen af danske aftaler og regler.

- Folkebevægelsen vil fortsat opfordre til at stemme for, at direktivet forkastes helt og aldeles.

Direktivet vil nemlig – med eller uden princippet om oprindelseslandet – tjene som et vigtigt redskab for opfyldelsen af EU-magthavernes strategi for en kommende stormagt, Agenda 2010.

Dagsordenen for denne plan er allerede levevilkårene for hele den europæiske arbejderklasse tilbage, hvilket vil stille EU stærkere i konkurrencen med andre stormagter samt supermagten USA.

Det var også i det lys, man skulle se hensigten om Havnedirektivet, der i sidste måned i det mindste blev sat i bero på grund af den omfattende modstand.

-gri

STOP BOLKESTEIN!

Debatmøde

Tirsdag den 21. februar kl.19

NU på tirsdag vil indholdet af Bolkestein-direktivet, også berøgtet som Servicedirektivet, blive taget under kærlig behandling! Diskussionen vil derefter prioriteres til, hvordan vi i Danmark og EU i øvrigt kan skabe den bredeste og mest omfattende modstand mod EU's angreb på arbejderklassens levevilkår.

Mødet afholdes i

**Oktober Bogcafe
& Galleri**

Egilsgade 24 kld.
2300 Kbh. S

Arr. DKU/Kbh. & APK/Kbh.

Dagpengene væsentligt forringet

Det er ikke blot rådighedsreglerne, der er strammet op, eller arbejdsløshedsprioriteten, der er beskåret drastisk. Situationen for dagpengemodtagerne er også forringet drastisk, når det gælder pengeregningen, viser en ny analyse, som LO har foretaget.

I 1982 fik en arbejdsløs LO-arbejder i gennemsnit 77 pct. i dagpenge af sin hidtidige løn. Det er på 22 år reduceret til 55 pct., hvilket altså er en relativ forringelse på 25 pct., når det måles i forhold til de arbejdende. I realværdi – eller købekraft – er værdien af dagpengene reduceret med 3 pct. i samme årrække.

Da dagpengesystemet indeholder en maksimumgrænse, kunne man forledes til at tro, at det specielt er de højere lønnede, der mærker de barske konsekvenser, men sådan er det ikke fat. De ansatte i rengøringsbranchen, som er blandt de absolut lavest lønnede, fik i 1982 90

pct. dækning, men det var i 2004 faldet til 71 pct.

Det er med andre ord blevet en betydelig hårdere økonomisk straf at blive ramt af arbejdsløshed.

Harald Børsting, sekretær i LO, peger på, at al snak om det lukrative i at gå arbejdsløs må forstumme:

- Der er et kolossalt økonomisk incitament til at arbejde. Dagpengeniveauet har nået smertegrænsen, konstaterer Harald Børsting, hvorfor LO har stillet forslag om, at dagpengesatserne bliver reguleret med samme procentsats som arbejdsmarkedet i øvrigt.

Deri har både Venstres og Socialdemokraternes arbejdsmarkedspolitiske ordførere erklæret sig uenige.

Harald Børsting og LO har til gengæld ikke rejst krav om, de sidste to årtiers udhuling har genereret et tilgodehavende, der burde tilbagebetales.

Tysk storstrejke mod 40 timersuge

I mandags blev konflikten mod adskillige delstaters planer om at udvide arbejdsugen for offentligt ansatte fra 38,5 til 40 timer uden lønkompensation udvidet til 40.000 strejkende fra ti tyske delstater. Konflikten startede så småt mandagen forinden, men har taget til i voldsom styrke på kun en uge og er ved at udvikle sig til den største af sin slags i Tyskland i 14 år. De strejkende er bl.a. sygeplejersker, kokke, skraldemænd, teknikere og administrationsfolk.

De offentlige arbejdsgivere argumenterer med, at de kun kræver, at den enkelte arbejder 18 minutter mere om dagen, ligesom 40 timers-ugen var gældende i 1989, hvilket den for øvrigt stadig er i det tidligere DDR. Arbejdsgiverne begrunder det også med, at de offentlige kasser er tomme, og lægger i øvrigt ikke skjul på, at opskrivningen af arbejdstiden skal benyttes til at reducere antallet af ansatte.

Enigheden blandt de tyske delstater er til gengæld ikke komplet. Baden-Württemberg og Rheinland-Pfalz, som hører til de to mere økonomisk stærke forbundsstater, har foreslået et kompromis, der betyder, at 40 timers-ugen skulle følges af en lønforhøjelse. Kom-

promiset er blevet afvist af den mere fattige delstat Nordrhein-Westfalen.

Omvendt tegner der sig et meget stærkere sammenhold blandt de offentligt ansatte, hvis fagforbund Verdi også erklærer, at man har rustet sig til langvarig kamp.

For Verdi er målet at få delstaterne til at godkende en allerede eksisterende overenskomst, som er indgået med kommunerne og forbundsregeringen. Denne overenskomst indfører for første gang en forbindelse mellem arbejdsydelse og aflønning i modsætning til den nuværende, der ser mere på alder og familieforhold.

Konflikten er åbenlyst af principiel karakter og vil oplagt få konsekvenser for hele det europæiske arbejdsmarked, hvis arbejdsgiverne får magt, som de har agt, hvilket naturnødvendigt også vil betyde angreb på den danske 37 timers-uge. Derfor er det tvingende nødvendigt at give de offentlige ansatte maksimal sympati og solidaritet.

De europæiske havnearbejdere viste for få uger siden, at de med den nødvendige opbakning endnu en gang var i stand til at afvise det EU-planlagte Havnedirektiv. *-gri*

Buskonflikt - igen

I mandags stod busserne på 23 linjer i garage hos Arriva Ballerup:

- Der er for koldt i busserne, og der er simpelthen ikke tid til at holde de nødvendige pauser, var forklaringen på konflikten.

Det er tilsyneladende svært for Arriva-ledelsen at forstå det danske klima. De senere år har kulden forårsaget flere konflikter, hvor chaufførerne forgæves har forsøgt at råbe ledelsen op. Strejken i mandags var således blot en af flere denne vinter.

Myten om flaskehalse

Knap 100.000 dagpengemodtagere betegnes af *Arbejdsmarkedsstyrelsen* (AMS) som værende personer med stærke kompetencer og efterspurgte kvalifikationer, der umiddelbart matcher arbejdsmarkedets krav. Direktøren for AMS Marie Hansen mener, at der skal mere fokus på at få dem i arbejde.

Hvorvidt "mere fokus" vil kunne lukke munden på de arbejdsgivere, der klager over ikke at kunne få arbejdskraft, vides ikke. Det er i hvert fald en kendsgerning, at erhvervslivet ikke er villige til at oplære eller uddanne den nødvendige arbejdskraft, mens titusindvis af unge står i kø for en læreplads.

Det er også en kendsgerning, at Arbejdsformidlingerne ofte svigter, når det gælder jobformidling. Det har a-kasserne, der for mange år siden blev frataget formidlingsretten, peget på i årtier.

Arla lod Sorteper gå videre

Mange arabiske landes boykot af blandt andet Arlas produkter betyder, at monopolvirksomheden sender regningen videre til de ansatte.

Således har Arla ryddet mejeriet i Nibe for de 120 ansatte. Hvis ikke der er kommet gang i ordrene af smelteost og feta igen inden den 18. april, vil fyresedlerne være at betragte som endelige.

- Selvom det er en træls situation, så er det fint at have en deadline at forholde sig til, udtaler tillidsmand Henrik Skaksen.

Antimuslimsk naziprovokation med politiassistance i Hillerød

Nazisterne i Greve, Dansk Front og White Pride fra Århus havde efter den muslimske verdens kraftige reaktion på Jyllands-Postens Muhammed-billeder indkaldt til demonstrationer med muslimhetz og koranaftbrænding på programmet. De opgav de oprindelige planer om koranaftbrænding foran Christiansborg eller på Rådhuspladsen og valgte i stedet en samlet 'national manifestation' lørdag den 4. februar, som de forlagde til Hillerød og i det såkaldte Dansk Fronts regi.

Aktiviteten blev opreklameret som et 'bredt udtryk for dansk solidaritet'. Nazisterne håbede at få hundreder eller tusinder på gaden – og valgte at gemme naziemblemerne væk.

Selvom regeringen og efterretnings-tjenesterne var helt klar over, at denne race- og religionskrigeriske nazimanifestation ville fremprovokere voldsomme reaktioner – også i den arabiske og muslimske verden – blev den alligevel til-ladt. Imens den foregik, blev den danske ambassade i Syrien nedbrændt af rasende demonstranter, som reagerede på den annoncerede koranaftbrænding.

Politivognborg omkring antiracistisk protest

Endnu engang kastede den danske regering benzin på bålet ved ikke at stoppe nazisterne.

Men nazidrømmen om at stå i spidsen for en bred national manifestation led ynkkelig fiasko. Maksimalt 50 nazier fra hele landet vovede at dukke op. Resten af Danmark holdt sig væk i afsky. Til gengæld viste hundreder af antiracistiske moddemonstranter, at

nazi ikke har nogen plads hverken i Hillerød eller andre steder. En større moddemonstration var indkaldt af en række ungdomsorganisationer og anbefalet af Antiracistisk Netværk, Nej til krig m.fl. Desuden dukkede en større gruppe unge muslimer op i protest.

Politiet sørgede for massiv beskyttelse af nazisterne, mens medierne sikrede dem taletid og dækning. Deres pro-

Hade-demonstration mod muslimer i Odense

Søndag eftermiddag den 12. februar havde fremmedhaderne bag initiativerne "Frit Danmark" og "Stop Islamiseringen af Danmark" indkaldt til demonstration på Flakhaven i Odense som en støtte til Jyllands-Posten og som en protest mod "islamismen af Danmark".

Det var en sammenkaldt flok på langt under 50 deltagere, idet en stor del var pressefolk, der var mødt talstærkt op. Arrangørerne havde endda sørget for en bus med demonstrationsdeltagere til Odense fra Ålborg!

Politiet var mødt frem med mindst 70 mand i seks mandskabsvogne, som en overgang spærrede for al trafik gennem gågaden.

Talerne var bl.a. prædikanten Moses Hansen og Michael Ellegård, forenede i deres hetz: "Islam er en forbrydelse, og

Provokatør prædikant Moses Hansen i Odense med israelske og danske flag, og Jesus uden på trøjen.

indvandrerne er kommet til Danmark for at overtage landet." Moses Hansen kaldte Mohammed for en "dæmon og blodtørstig gud".

Den lille flok stod isoleret, forenede, men ikke så synligt, med store sværvægtene i samfundet som Jyllands-Posten med deres forsøg på at provokere til religiøs kamp mellem kristne og muslimer.

Ifølge disse kræfter er Vestens krige i Irak, Afghanistan og måske snart Iran ikke en kamp for olie og dominans, men en hellig kamp for den kristne civilisation imod islam, sådan som Dansk Folkeparti med deres sorte præ-

ter Søren Krarup og Jesper Langballe også formulerer det.

Også i Odense blev personer, som politiet mente kunne forestille sig at protestere imod fremmedhadernes demonstration, holdt tilbage og forhindret i at nærme sig Flakhaven – stemplet som "autonome". Et politi- og

*Nazijonni i Hillerød
paraderer det danske flag*

vokation foregik i selve byen, tæt ved gågaden, med udsigt til det smukke slot – med en beskedent polititilstedeværelse. Hillerød blev udleveret til nazi.

Den antiracistiske demonstration blev til gengæld holdt udenfor – henvist til en parkeringsplads og mark uden for byen, to kilometer fra nazidemoen og bymidten, langt uden for lands lov og ret. Antiracisterne blev bogstaveligt talt spærret inde af den danske ordensmagt, der afspærrede demonstrationen med et massivt opbud af betjente og skovvogne.

I løbet af dagen blev ikke færre end 162 antiracistiske demonstranter arresteret, mens venligt politi sørgede for bus- og togtransport fra Hillerød til nazisterne. Det er den største politiske masseanholdelse i Danmark i mere end 15 år.

mediestempel for “suspekter personer”, man kan vente sig alt fra.

Ved den antinazistiske demonstration i Hillerød forrige lørdag, hvor Dansk Front holdt “demonstration”, og der var en fredelig moddemonstration, kunne medier og politi lave overskrifter og fortælle, at de havde tilbageholdt “autonome”.

Det var en ny stramning, hvor politiet mødte op og fra starten ulovligt isolerede fredelige unge demonstranter inde på en mark i timevis, omringet af en stadig tættere ring af betjente og uden at kunne forlade stedet. Der var et politiopbud med skovvogne og busser, så man skulle tro, der var borgerkrig anstiftet af “autonome”.

Magthaverne har forstået det: Had og umenneskelighed skal beskyttes – menneskelig tolerance og modstand mod fremmedhad og krig skal isoleres.

Roligans - Goodbye!

Jeg har altid været rejselysten; men min sociale status har lagt mange begrænsninger. Når det er lykkedes at stikke af til de mere fremmedartede lokationer, har det jo altid været en fornøjelse at kunne præsentere sig som dansk statsborger. De lyse hårløkker kunne måske forveksles med en herremandsmentalitet fra Tyskland eller en engelsk hooligan.

Den danske afstamning bragte altid smil på læben fra drengen i Albanien, tjeneren i Bulgarien, grønthandleren i Tyrkiet eller cafeeieren i Grækenland. Jeg og mine danske rejseledsagere fik megen kredit for dansk fodbold. Det gjaldt det høje tekniske niveau, spilleglæden og til dels vores resultater; men publikummet blev ikke glemt: De danske roligans! De rød-hvide farver malet i ansigterne af glade fodboldfans; piger som drenge; kvinder som mænd, der valser rundt i springvandet sammen med andre nationers forboldtilhængere i snart sagt enhver europæisk storby, hvor det danske landshold har optrådt på grønt klæde.

Efternavnene på danske landsholdsspillere ofte det bedste tegn på anerkendelse: - *Laudrup, Elkjaer og Schmeichel*, lå ofte på læben selv hos små drenge.

Vores statsministers håndtering af den højtbesungne danske ytringsfrihed har sat det hele over styr. Vores ret til at krænke andre folk er sat over værdier som respekt og forståelse. Fogh har valgt at følge sine troppers tilstedeværelse i det besatte Irak og Afghanistan med en hjemlig antimuslimsk og indvandrerfjendsk tone for at retfærdiggøre *Jyllands-Posten*.

Vi har fået lov at mærke følgerne. Danske flag og ambassader er sat i lys lue. Roligantiden er ovre. Vi er ikke længere pr. definition velkomne i det fjerne udland.

Herhjemme er der forsøgt – med en vis grad af held – at puste til fremmedhadet og racismen. Det har også på dagcenteret givet nogle udslag på Richterskalaen:

- *Er der nogen muslimer til stede her? For så kan de godt forsvinde,*

var den første kommentar fra Knud-Erik, da han begav sig ind i billardlokalet. Den blev tilsyneladende gentaget forskellige steder i løbet af formiddagen, hvorfor én af brugerne, som er muslim, til sidst i personalets frokostpause, opsøgte os og gjorde opmærksom på problemet.

Alle var enige om, at det var utilladeligt. Derudover blev der ikke taget stilling til situationen. Lederen havde dage i forvejen forklaret, at hun selv havde rejst i Irak og kunne konstatere, at den generelle del af befolkningen overhovedet ikke var uddannet på noget plan. Lederen som resten af personalet turde ikke røre ved problemstillingen med en ildtang.

Så de fremmedfjendtlige brugere af dagcenteret havde et solidt spillerum, så længe de ikke antog direkte voldelige gevandter. Henning forsøgte at tage diskussionen op, hvilket i visse kredse dæmpede gemytterne lidt, da flere var enige om, at Danmark aldrig skulle have sendt tropper til Irak, hvilket var en vigtig grund til at befolkningerne i de arabiske lande var så fjendtligt stemt. I billard'en var stemningen splittet, idet to elementer var stærkt racistisk inspireret.

Lene bragte derfor problemet op ved frokostpausen:

- *Jeg synes, det er lidt anstrengende at opleve den stærke misstemning ude i billardrummet. Jeg synes faktisk, at det virker dårligt, når Henning diskuterer så meget politik derude.*

Lene var ikke den eneste, der havde oplevet den fremmedfjendtlige stemning:

- *For det første er det jo ikke Henning, der planter diskussionen. For det andet diskuterer vi holdninger med alle brugere hele dagen. Så hvad mener du med, at vi ikke må diskutere politik. For det tredje synes jeg, at det er pokkers vigtigt, at disse tilbagestående holdninger imødegås, udtrykte Marianne.*

Så afsluttedes diskussionen for denne gang. Uafklaret, uafgjort.

Reno

Tre år efter, at 30 millioner gik på gaden for at fortælle Bush og Blair (og Fogh), at de ikke skulle gå i krig...

15. februar 2003. Største fredsdemonstration nogensinde foran Christiansborg

Menneskehedens flertal havde ret vedrørende Irak

En stemme fra USA. Mike Marqusee er forfatter til 'Wicked Messenger: Dylan in the 1960es' og 'Redemption Song: Muhammed Ali and the Sixties'.

For tre år siden var verden vidne til noget uden fortilfælde. På en og samme dag gik 30 millioner mennesker på gaden – i 900 byer i 40 lande fra nord til syd – i protest mod det forestående angreb på Irak. Der var demonstrationer i Moskva, Karachi, Dhaka, Manila, Johannesburg, Cairo, Kinshasa, Tel Aviv, blandt mange andre, men de største fandt sted i de krigsforberedende lande. Marcherne i UK, Spanien, Italien og Australien var måske de største i landenes historie.

15. februar 2003 var jeg så heldig at befinde mig i New York. Her i den by, hvis lidelser 11. september havde været påskud for den eskalerende krig mod terror, trodsede en halv million mennesker frostgrader og et fjendtligt politi for at vise deres uenighed, deres vrede og deres håb. De var så mangfoldige som byen selv, hvad angår race, alder, køn og arbejde. Og det fremgik klart af talerne og fra mængdens bemærkninger, at de protesterende newyorkere var glade for protestens verdensomspændende karakter. De vidste, at de udgjorde en del af menneskehedens flertal.

Der havde før været internationale protester, men ved disse lejligheder var en deltagelse på nogle få tusinde i en halv snes byer en succes. Den

15. februar var noget andet, både i forhold til deltagertal, geografisk udbredelse og i virkningen på den offentlige bevidsthed.

Alligevel fortsætter krigen i Irak tre år senere, og demonstranternes frygt er mange gange blevet til virkelighed. Den amerikansk-britiske invasion afslørede ingen masseødelæggelsesvåben, men kastede millioner af irakere ud i større nød end nogensinde, hvorfor 82 pct., af irakerne ifølge en måling fra det britiske forsvarsministerium vil have en hurtig afslutning på besættelsen. Irakerne har gennemlevet tre års lovløshed, strømafbrud, manglende vandforsyning, menneskeretsskrænkelser (titusinder fængslede uden anklage, mange tortureret), økonomisk sammenbrud, flere sygdomme og dødelig vold.

Bush selv indrømmede, at han mente, at der indtil nu var dræbt 30.000 irakere i konflikten. En nylig statistisk undersøgelse offentliggjort i det amerikanske magasin Counterpunch med udgangspunkt i data indsamlet i 2004 af forskere fra Johns Hopkins Universitet konkluderer, at det bedste skøn over døde som resultat af invasionen og besættelsen indtil i dag når op på 183.000.

Selv Pentagons fremstilling antyder død og ødelæggelse i enormt omfang. En kongresrapport siger, at i anden halvdel af 2005 blev der i gennemsnit dræbt 60 irakere om dagen – en stigning med 50 pct. i forhold til året før. I samme seks måneders periode gennemførte amerikanske styrker mere end 400 luftangreb med bombefly, guships og ubemandede droner. Siden marts 2003 havde 3. Marine Aircraft Wing alene nedkastet

mere end 500.000 tons eksplosiver over Irak, sammenlignet med de to millioner ton, som blev nedkastet af alle amerikanske styrker under hele Vietnam-krigen.

Talløse rædsler har ledsaget konflikten. Plyndringen og ødelæggelsen af Iraks (menneskehedens) urgamle arv. Bølgen af bortførelser og mord, som har kostet mere end 250 af landets førende undervisere og videnskabsfolk livet. Hundrede journalister dræbt enten af besættelsesmagten eller modstanden. Udplyndringen af de irakiske bankværdier af korrupte embedsmænd og multinationale selskaber. Udhulingen af kvindernes rettigheder.

Besættelsesmagten har proklameret det ene vendepunkt efter det andet. Men trods folkeafstemninger og valg, forfatninger og regeringer og high-tech-massakrerne på påståede oprørscentre som Fallujah, Tal Afar, Samarra, Al-Qa'im, Haditha, Ramadi og Husaybah fortsætter krigen, og irakernes selvbestemmelse er stadig et syn langt ude i fremtiden.

Centralregeringens aftryk er ubetydeligt, og dens autoritet er afhængig af de 180.000 fremmede tropper, USA står i spidsen for. Samtidig har besættelsesmagtens del og hersk-strategi (den eneste, som er tilbage i deres arsenal, da det blev klart, at flertallet af befolkningen, uanset om de brød sig om at slippe af med Saddam Hussein, ikke bød deres tilstedeværelse velkommen) udløst religiøse stridigheder og drevet det irakiske samfund faretruende tæt på borgerkrig.

Et fælles tema for talerne ved demonstrationerne den 15. februar var, at angrebet på Irak ville øge den jihad-terrorisme, som den angiveligt ville bekæmpe. Det er bevist – i Irak, London og andre steder.

I græsk mytologi var det Kassandras tragedie, at hun kunne skue fremtiden, men ingen troede på hendes forudsigelser. Demonstranternes tragedie var, at næsten alle troede på deres forudsigelser, men uanset det fortsatte de herskende katastrofekursen.

De endnu tilbageværende tilhængere af den oprindelige invasion argumenterer med, at alt dette trods alt er bedre end Saddam Husseins styre. Mange i Irak er uenige, men under alle omstæn-

digheder: Hvad er det for en målestok? For de døde, sårede, forarmede og misbrugte kommer en sådan kalkule aldrig til at stemme.

I USA og UK er flere folk bredt enige i, hvad demonstranterne sagde for tre år siden, men der er færre, som protesterer. Ironisk nok er en af årsagerne til faldet i antallet på gaderne den 15. februars enorme succes og den efterfølgende følelse af fiasko. Den rekordstore deltagelse hindrede ikke USA og UK i at gå i krig. "Vi protesterede i kæmpestort antal, i et antal som aldrig nogensinde før, og alligevel gjorde det ingen forskel," siger folk i London. "De lyttede ikke. De lytter aldrig. Så hvorfor protestere igen?"

Det er faktisk alt for tidligt at bedømme den langsigtede betydning af, hvad der skete den 15. februar 2003. Folk, som deltog i de indiske ikke-samarbejds- og civil ulydigheds-kampagner i 20'erne og 30'erne, måtte vente længe på *swaraj*. Der var otte års protester og mere end to millioner døde, før Vietnam-krigen sluttede.

Mange demonstranter, som håbede at forhindre invasionen af Irak, undervurderede sikkert, hvad de var oppe imod: ikke bare en amerikansk slyngel-præsident, men verdens eneste supermagt, som var vant til at skabe en verdensorden med ekstrem ulighed til sin egen fordel. Hvad den 15. februar på spektakulær vis demonstrerede, var, at der findes en folkelig internationalisme, som var vokset frem i skyggen af den elite-drevne globalisering.

Hvorvidt og på hvilken måde dagen vil blive husket i fremtiden, vil afhænge af, hvordan styrkeprøven mellem disse to udvikler sig.

Danmark, hvor er du henne?

EN HISTORIE OM LÆNGSEL

Af Thomas Koppel

Vi kunne have sparet os de mange millioner til H.C. Andersen-året, for her kom den virkelige kulturkanon. Den danske neo-con-bevægelse fra Anders Fogh til Dansk Folkeparti og Jyllands-Posten har over hele planeten gjort os til en nation fuldstændig blottet for enhver kultur.

De voldsomme, globale folkelige protester er ikke kun mod et par tegninger og slet ikke imod vores *ytringsfrihed*. Men ud af en sammensparet harme og fortvivelse over voksende forfølgelse af muslimer i mange lande, hvor Danmark desværre er blevet berygtet som et foregangsland; og over det folkemord på arabiske folk, som siden 1991 har kostet snart to millioner mænd, kvinder og især børn livet. En *udradering* af flere suveræne nationer, som den danske regering og en stor del af folketingsret er aktivt medskyldige i.

Jyllands-Posten, Dansk Folkeparti og Anders Fogh Rasmussen har nu samlet hele denne mægtige vrede omkring Danmark.

Nogle arabiske regimer, som er tæt allieret med USA (f.eks. Libanon, Saudi Arabien), har af egne grunde pusset til fokuseringen på Danmark – og dermed afledt protesten fra de farligere USA og Israel.

Kunst, løgn og virkelighed

Hvorfor skal en børnebog absolut rumme blasfemiske tegninger, der sparker til det allerhelligste i en religion?

En tegning er hetz, når den tillægger en hel befolkningsgruppe negative træk, der ikke er sande eller typiske. "Muslimen" med krumsablen ligner bestemt ikke ham, der i Sydhavnen sælger letmælk og toiletpapir til trætte folk med poser under øjnene kl. 1 om natten.

Bag manden med krumsablen står to tildækkede kvinder i de foragtede burkaer med angstfyldte øjne. Men faktisk havde mange arabiske nationer hverken burkaer eller stening, men fremskridtsvenlige, demokratiske regeringer – indtil USA's, Englands og Israels

efterretningstjenester igen og igen – op gennem det sidste halve århundrede – fik dem styrtet og myrdet.

Foghs allierede i London og Washington organiserede og trænede selv Taliban-styret og Osama Bin Laden – og utallige andre terror-regeringer og terrorgrupper og dødspatroljer på alle kontinenter – fra Indonesien til Guatemala. "School Of The Americas" i Fort Benning, USA (tidl. Panama) er én institution, der har uddannet tusindvis i tortur og mord.

Vestmagterne tilintetgjorde systematisk de arabiske samfund, hvor kvinder havde ligestilling, og brugte "fundamentalister" til at bekriige de progressive regeringer.

Tilsvarende gælder i Irak. Selv i Saddam Husseins ikke specielt progressive Irak, der oprindeligt tog magten med støtte fra CIA, men som gjorde sig mere selvstændigt med tiden, havde kvinder ingen brug for at gå tildækket, og før Bushs, Blairs og Foghs krig var 50 % af de studerende ved landets universiteter, der ikke stod tilbage for vestens, kvinder.

Det Irak, Anders Fogh og hans venner ikke kan få til at hænge sammen, truer nu med at bringe kvindeundertrykkelse og stening med sig og sætte Irak hundreder af år tilbage.

Det er ikke de arabiske folk, men de vestlige supermagter, der prøver at holde den arabiske verden fastlåst i middelalderen.

Hvem er aggressive?

Det er vores regering, der har sværtbevæbnede tropper i Irak – ikke omvendt.

Det er vores regering, der indfører inhumane indvandrerlove, som allerede inden Jyllands-Postens indsats har gjort Danmark foragtet overalt i verden.

Det er vores regering, der har samarbejdet med CIA om torturflyvninger igennem Danmark.

Det er vores allierede, der har koncentrationslejre, hvor folk af arabisk nationalitet tortureres og rådner op uden retssag og dom.

Det er vores allierede der har forvandlet Irak, vores kulturs vugge, til en gigantisk atomlosseplads, hvor over 50 % af nye kræfttilfælde er børn under 5 år.

Disse ufatteligt uvidende magtmennesker forstår simpelthen ikke, at det, de gør mod andre mennesker, gør de i sidste ende mod sig selv.

Holocaust

Vi tror måske ikke, der bliver lagt mærke til os ude i verden. Men folk rundt om følger bedre med i danske forhold, end mange af os selv gør det. De kender godt Louise Freverts bemærkning om, at *muslimer er en kræft på det danske samfund*. De ved også godt, at pastor Jesper Langballe i folketingsret har kaldt islam en "*pest over Europa*", nøjagtigt det, Hitlers *Der Stürmer* kaldte jøderne inden Kryshtalnatten og dens jøde-udryddelser 9. november 1938.

Folk af islamisk tro er jo ikke dummere end alle andre. De ved, at alle tegn på en kommende Holocaust mod muslimer er til stede. I Danmark, rundt om i Europa, i Washington og London. I Mellemøsten er den for længst allerede i gang.

Tegner, kan du forestille dig smerten? At stå på ruinerne af dit hjem, i ruinerne af din by? En snavset bamse, der minder dig om din lille pige, hele din familie, som ikke er der mere? Ingen

vand, ingen kloak, intet arbejde, og kun et par timers elektricitet hver dag? En "genopbygning af Irak", som nu er mundet ud i at Mr. Bush erklærer, at "det må irakerne selv tage sig af..." – efter at Dick Cheney's Halliburton og andre har taget sig af bevillingerne ...

Der står du, og ser pludselig en tegning, begået af nogen i et fjernt land. Det skal forestille dig, men med krum næse, krummabel, og et par underkuede piger, der ser på dig med skræmte øjne. Det er, midt i din sorg og ulykke, det billede, en fjern kunstner giver verden af dig

Af alle disse grunde, tegner, er din tegning ikke afslørende, men tilslørende. Den er faktisk løgn. Det er vores regering, der kommer til dem med sabler, ikke omvendt.

Skal offeret bøje sig for bødlens ytringsfrihed? Skulle min fars smukke tante Anna og de 28 andre fra min fædrene familie, der omkom i koncentrationslejre, høfligt have sagt "for Hitlers ytringsfrihed", da de trådte ind i dødsrummet?

Forsoning, fundamentalister og reality show

Nu maner statsministeren til forsoning. Men kun fordi vores eksporterhverv er sure; og der kan endda også blive tale om boykot af skibsredere. Mærsk er lidt urolige, men han har jo også sejlet alle Rumsfelds tanks, kanoner og papkalkuner til Irak og tjent blodige profiler på de døde irakeres bekostning.

Med den anden side af tungen snakker Fogh om voldelige fundamentalister, der udnytter situationen. Dem har han skam selv i sin lille neocon-hønsegård. Dansk Folkepartis Søren Krarup har forklaret folketetinget, at *krigen i Irak er det ultimative "kristne felttog mod Islam"*. Og Ayatollah Krarup stoltserer som en hane, og hans korsridere huserer videre omkring Basra, bevæbnet til tænderne.

Statsministeren havde ingen indvendinger mod Krarups *militante fundamentalisme* og har heller ikke meget held med sin tvetungede *forsoning*.

Til gengæld er det interessant at tænke på, at Osama (i samklang med Bushs konspirationsteori om 11. september) på få minutter blev dømt som den erklære-

*Fogh og Bush's alliance:
En katastrofe for Danmark*

de hovedfjende i *Krigen Mod Terror*. Alligevel har både Bush, Blair og Fogh på besynderligste vis lige siden været komplet uinteresserede i at fange ham eller noget som helst andet. Osama dukker kun trofast som et lille klokkeværk frem på skærmen, hver gang Bush skal på valg eller holde tale til nationen og har brug for, at vi er lidt bange.

Hundrede tusinde uskyldige er blevet *collateral damage* i denne *Krig Mod Terror*; men den har i snart fem år ikke produceret én eneste anklage og dømt terrorist. Ikke én.

Krigen Mod Terror er umiskendeligt én stor teaterforestilling, skrevet og instrueret af den største forfatter af fiktion siden 2. verdenskrig – CIA.

Fogh snydt

Fogh blev til sin tydelige forbløffelse overladt til ulvene af det selv samme CIA, da stormen brød løs i sidste uge. Han og Pia Kjærsgaard var så sikre på, at Bush ville komme dem til hjælp; men ud over, at Bush lovede lidt håndører til de sure danske eksportører, var der ingen solidaritet fra Big Brother. Sådan spiller klaveret ikke i den professionelle mafia.

Bush tog uden at blinke alle esserne hjem. Han kritiserede Jyllands-Posten (men har siden lagt lidt kontravægt ind), fremstod som Islams redningsmand, for hvem der nu måtte imponeres af det, og lod Fogh stå alene med hængende skuldre og koldsved over for de fremstormende vilde horder.

Bush derimod kunne i ro og mag følge den anti-muslimske hetz brede sig som fugleinfluenza over Europa – en perfekt, destruktiv forberedelse til neocon'ernes næste selvmorderiske krigseventyr: det israelsk-amerikanske overfald på Iran og Syrien. De tæller på knapperne lige nu.

Da Irak blev lidt mere besværlig end ventet, og Iran lidt stærkere end ventet, er de kommet flere år bagefter deres plan og sigter efter sigende på slutningen af marts som starten på 3. verdenskrig.

Den virkelige hensigt

Og her er vi så helt inde i selve sagens allerinderste kerne. Som Jyllands-Postens kulturredaktør, de amerikanske neocon'ers PR-mand i Danmark, Flemming Rose, selv udtaler til New Herald Tribune, *drejer karikatsagen sig om langt mere end nogle tegninger*. Rose siger som Donald Rumsfeld og neocon-bagmanden Daniel Pipes, at dette er "the clash of civilizations". Det er neocon-kode for *annektering af Mellemøsten*. En stor amerikansk atomlosseplads med olierør og militærbaser med tidobelt pigtråd om. *Endlösung'en* på det palæstinensiske folk. En gigantisk Vestbred.

Og det stopper ikke engang der. Alle nationer inkl. Danmark skal have en omgang med tjærekosten, og det er ikke engang om nogle år. Bush-globaliseringens sorte fremtid er allerede startet. Det sidste par uger fik Danmark en lille forsmag på, hvordan det føles at være en manipulerbar koloni.

Det kender hundreder af millioner mennesker alt til allerede.

De arabiske befolkninger, som Fogh forgæves prøver at mane til ro og orden, ved udmærket, hvad *Project For A New American Century*, som Flemming Roses bagmænd i USA selv kalder det, går ud på. De ved, at det paranoide imperium ikke vil føle sig *trygt*, før det har en jernhånd på hver eneste person på hele kloden.

Kolossen på lurfødderne

Irakerne har vist os noget meget vigtigt, nemlig at den selvoppustede, tungt bevæbnede amerikansk-britiske *supermagt* er en kolos på lurfødder. Mens mange danskere var optaget af deres *lavrentelån*, har irakernes bulede geværer bremset det angelsaksiske *Projekt Verdensherredømme* i alt fald i et par år.

Tak dem for det. De beskytter os også. *They're all your daily gift*.

Men uhyret, *imperiet*, kan kun destrueres. Angst er blevet det eneste, den dødsenssyge sen-kapitalisme har at tilbyde. Der er ikke noget tilbage at tro på:

Det er korrupt, forrykt, forgældet, forhadet. Angst er blevet dets varemærke, og vi har under ophold i USA set, hvordan de fleste danske medier uden spørgsmål videregiver CIA-psykologernes psyko-se-fremkaldende angst-manipulationer til den intetanende danske befolkning.

En hastigt voksende del af de amerikanske tropper tror ikke længere selv på, hvad de gør. Intet under – over en halv million amerikanske soldater er dødeligt syge af atomstråling fra Golfkrigen i 1991 – og Clintons Kosovokrig. Det samme er allerede begyndt at gentage sig med tropperne fra Irakkrigen.

Forarmet uran er ikke så forarmet endda. Det har en halveringstid på 4,5 milliarder år.

Den amerikanske befolkning er overvældende imod deres egen regering, og der er flertal for en rigsretssag mod Bush. "Alternativet", det Demokratiske Parti, er med sin påfaldende, mareridtagtige træghed reelt den eneste hindring for Bushs pludselige afgang, men kan meget vel meget snart blive skubbet til side af det folkelige krav.

Endnu en supermagt står til at eksplodere indad og opfører sig som et vildt dyr trængt op i en krog.

Fogh & Co. sikrer, som det har kunnet mærkes i et par uger nu, at Danmark effektivt trækkes med ned.

Mere om ytringsfriheden

Lad mig lige give Jyllandspostens hellige sag, *ytringsfriheden*, et lille ord med på vejen. Hverken avisen eller Anders Fogh har nogensinde bekymret sig om ytringsfrihed før, og har gjort, hvad de kunne for at tage den fra os. Vi har ikke ytringsfrihed i Danmark længere, medmindre vi vil tage risikoen for at blive erklæret terrorister eller terroristsympatisører – med "hjemmel" i terrorloven – et grundlovsbrydende svindelnummer, som ikke har skaffet nogen terrorister frem i lyset, men til gengæld været brugt mod *ytringsfriheden* og grupper som Greenpeace og Foreningen Oprør. Greenpeace har netop fået en sådan "terrorist"dom for at advare den danske befolkning mod gensplejsede fødevarer.

Ytringsfriheden, oh ædle Jyllands-

*Protester over det meste af verden.
Her i Irak*

Posten. Jyllands-Posten har altid forsvaret i alt fald et vist mål af humanisme, som f. eks. i lederartiklen efter Hitlers udskejelser mod Tysklands jøder i Krystalnatten 1938:

"Man maa indrømme Tyskland, at det har Ret til at skille sig af med sine Jøder. Men til Gengæld kan man stille det Krav, at det sker paa anstændig Vis."

At lade stå til ...

Hvis vi ingenting gør, kommer de nye menneskeforfølgelser i Danmark og ned gennem Europa. Det bliver ikke smukt. Og som i Hitlertyskland vil det ikke blive ved muslimerne. EU har 27. januar vedtaget en vejledende resolution, der sidestiller kommunisme med nazisme. Et forsøg på at forpligte medlemslandene til handling mod socialister og andre faldt med et brag, men hensigten er ikke til at tage fejl af.

De kom for at hente kommunisterne, men jeg protesterede ikke, for jeg var ikke kommunist.

Så kom de for at hente socialdemokraterne, men jeg protesterede ikke, for jeg var ikke socialdemokrat.

Så kom de for at hente fagforeningslederne, men jeg protesterede ikke, for jeg var ikke fagforeningsleder.

Så kom de for at hente jøderne, men jeg protesterede ikke, for jeg var ikke jøde.

Da de kom for at hente mig, var der ingen tilbage til at protestere.

(Martin Niemüller, præst, aktiv i den tyske modstandskamp mod nazismen, fange i koncentrationslejren Sachsenhausen)!

Hvad må der gøres?

Kære venner, vi kan ikke lade som ingenting. Vi må vise verden og os selv

respekt. Værdighed. Livet er for smukt til at kaste i grams for en lille flok gangstere, der ikke forstår at værdsætte det.

Vi kan ikke vente på, at Socialdemokratiet gør det for os. Som de fleste Demokrater i USA har flertallet af den socialdemokratiske folketingsgruppe ugenert stemt for krigen og dens forbrydelser hele vejen igennem, inklusive de seneste udvidelser og forlængelser, uanset det klare befolkningsflertal imod.

Vi kan ikke forme vores krav, ønsker og drømme efter de *realpolitiske muligheder* i folketinget, det ville være *selvundertrykkelse*; vi må fremsætte vores krav og ønsker som det, de er, og så skabe den organisme, der kan virkeliggøre dem.

En stærk ny græsrodsbevægelse, der omfatter alle de frygtindgydende problemer, der plager folk i Danmark af enhver hudfarve og religion, kan betyde en helt ny inspiration – bryde den onde cirkel af angst og tvivl – og forvandle Danmark til en levende, aktiv, selvstændig organisme, der er i stand til at inspirere andre folk, vække ideer og optimisme og ikke som nu: vække afsky.

Jeg foreslår, at vi straks, *i dag og i morgen*, rejser kravene

1. Fogh-regeringen må træde tilbage.

Den har gjort nok skade. Vi og verden udenfor kan ikke vente på næste ordinære valg. Det er et spørgsmål om at genoprette vores selvværd og være tro over for vores demokratiske, åbne, venlige og kloge tradition.

2. De danske tropper i Irak og Afghanistan skal hjem nu.

Krigen er en krigsforbrydelse i strid med FN's beslutninger og dermed i strid med den danske grundlov. Denne omfattende krigsforbrydelse er rammen om utallige andre krigsforbrydelser – meningsløse mord, tortur, ødelæggelser og overgreb mod befolkningen og dens nødvendige installationer og institutioner. De er også i strid med Nürnbergtraktaten og samtlige internationale menneskerettigheds- og krigsforbryderdomstole. Efter vores oplevelser under den tyske besættelse kan vi ikke være dette bekendt.

3. Der skal iværksættes en grundig uaf-

hængig undersøgelse af Foghregeringens præmisser for at trække Danmark ind i krigen, og en anden undersøgelse af regeringens forhold til Bushs torturlejre og torturflyvninger gennem Danmark.

4. De fremmedfjendtlige love skal trækkes tilbage og erstattes af andre, der er i tråd med dansk demokratisk og humanistisk tradition. Racisme, fremmedhad og forfølgelse hører ikke hjemme nogen steder.

Disse love er mere ukendt for mange danske, end de er for mange i udlandet. H. C. Andersens fædreland er allerede inden Jyllands-Postens selvmordsbombe blevet genstand for foragt som et racistisk og fremmedfjendtligt land. Det kan kun vi rette op på. Der er åbenbart ingen andre, der gør det. Racisme og had ødelægger også den nation og de grupper, der udøver den, og får sjælen til at rådne.

5. Terrorlovene skal trækkes tilbage, inkl. indgrebene i ytringsfriheden.

Disse love er grundlovsstridige; de er stik imod dansk demokratisk tradition og kultur – og tilsidesætter fundamentale menneske- og borgerrettigheder uden at bidrage det mindste til at reducere terrorisme – tværtimod.

6. Bevillinger til deltagelse i ulovlige krige og til produktion af ulovlige våben skal stoppes og flyttes til uddannelse og skabelse af arbejdspladser, og der skal lukkes for misbrug af underbetalt arbejde i Østeuropa, Asien, Latinamerika og Afrika. De er de økonomiske og voldelige krige ofre: vore dages slaver.

En venstremand fortalte mig, at man med sindsro kunne lukke hele Danmarks landbrug, for en enkelt storfarm i Ukraine kunne klare det hele til den halve pris.

Danske Bank skulle allerede have købt et par sådanne forhenværende kooperativer. Men Danmark uden produktion er en syg, svag, afhængig nation. Ingen lavrentelån kan erstatte produktion længere end højst et par år, så skal regningen betales. Med hvad?

7. Der skal startes en grundig, oplyst, folkelig debat om Danmarks medlemskab af EU.

Det er afgørende, at denne debat kommer op som en reel, livlig, folkelig

debat.

Vi er ved at blive en umyndig brik i et stort spil om militær, supermagtsillusioner, oliekrige, fascisering af samfundet og arbejdsforholdene, og forgiftning af vores mad, vores klima og vores miljø.

Hvordan må det gøres?

Alle disse er spørgsmål, vi kan diskutere ved at tage initiativ til møder på arbejdspladser, i fagforeninger, i opgangen, landsbyen, på skolen – i medier og alle vegne (*Jyllands-Posten f.eks. har jo ytringsfrihed ...*).

Hvad med en ny uafhængig folkelig bevægelse, der kan repræsentere de folkelige krav uden taktiske parlamentariske begrænsninger – og derigennem bringe de virkelige, folkelige krav ind i den danske virkelighed på en stærk og organiseret måde, herunder også i folketinget?

Dette er et forslag fra en ganske almindelig komponist, der knytter sig til dansk folkelig tradition – fra folkeviser til Buxtehude, fra Blicher og H.C. Andersen til Jeppe Aakjær, Martin Andersen Nexø og Carl Nielsen; fra Tove Ditlevsen til Erik Stinus ... og samtidig til de store globale traditioner, fra Sappho til Pablo Neruda, Mikis Theodorakis, Nazim Hikmet, Mahmoud Darwish, Marvin Gaye, Harry Belafonte, Miriam Makeba ...

“Musik er liv, og som dette uudslukkelig,” sagde Carl Nielsen. Livet er fyldt med skønhed. Det skræmmende og hæslige er ikke nødvendigt. Der kommer ikke et tidspunkt, hvor det er vigtigere, end nu at vi vågner op og selv griber initiativet til vores og vores børns fremtid.

Denne positive forandring er ikke noget, vi skal slås for i mange år, og så bliver det måske ikke til noget alligevel. Forandringen indtræder, i samme øjeblik vi tager vores beslutning. Friheden er i selve processen – at vi finder hinanden; *genfinder solidariteten* – og

opdager, at vi kan selv. Drop tv i aften. Saml venner og naboer.

Eneste krav til os selv må være: at vi holder fast i vores værdighed, respekt for andre uanset hudfarve, tro, køn, holder fast i kærligheden, drømmen, poesien, humoren, skønheden, storsindet, åbenheden, fornuften. Det er alt sammen *gamle dyder*, som bliver nye og fine, når de bliver brugt. De er alt det, som forener virkelig folkelig dansk kultur med alle andre folks kultur på denne klode.

Når vi kommer ned under den løbske grådighed, bag om løggen, er drømmene, tårerne og latteren de samme overalt i verden.

De tusinde vidunderlige blomster, som udgør klodens kultur, udspringer af én rod, som alle folkeslag kender i sit inderstes dyb. Det er længslen efter frihed.

8. februar 2006

28.juli - 6.august 2006

Hundreder af unge fra hele verden vil samles i Nordsjælland - for at lave verden om.

**International Ungdomslejr
mod fascisme og imperialisme**

Det foreløbige politiske og kulturelle program er ved at være klart -

Løbende info på
www.iul2006.net

Lejren holdes på Isterød Efter- og Højskole. Deltagerpris 995,- kr. for hele perioden (inkl. måltider). Børn 6 - 13 år 500 kr. Børn under 6 gratis.

Få tilsendt elektronisk Nyhedsbrev – tilmelding på e-mail:

iul2006@yahoo.dk

Anders Fogh taler med to tunger

Hvorfor vil Anders Fogh ikke have en blasfemi-sag mod Jyllands Posten - og hvorfor rejser justitsministern på ferie når det brænder på?

Et af de mest groteske aspekter ved sagen om Jyllands-Postens Muhammed-provokation er regeringens og det officielle Danmarks dobbelt-tungethed omkring 'ytringsfrihed', 'demokrati' og 'retssamfund'.

Anders Fogh Rasmussen og regeringen meddelte krænkede muslimske repræsentanter, at regeringen ikke kunne gribe ind over for Jyllands-Posten eller bare tage stilling til tegningerne pga. 'pressefriheden', og gjorde dette til et principielt spørgsmål om ytringsfrihed. I stedet henviste man dem til domstolene igen og igen.

11 muslimske organisationer indgav derpå i oktober 2005 politianmeldelse mod Jyllands-Posten.

Nu blev det ren Kafka: I begyndelsen af januar i år afviste statsadvokaten i Viborg Karsten Hjorth nemlig at anlægge sag mod avisen efter straffelovens blasfemi-paragraf eller andre paragraffer. Vejen til domstolene blev smækket solidt i. De 11 organisationer har derpå appelleret til rigsadvokaten.

Talsmand Kasem Ahmad fra Det Islamiske Trossamfund udtalte ved den lejlighed (ifølge Jyllands-Posten):

- Afgørelsen er chokerende og skuffende. Vi har brugt de demokratiske muligheder, som vi har, bl.a. ved at rejse sagen gennem domstolene. Vi håber, at vi har skabt forståelse for, hvorfor vi føler os krænkede. Vi bor i et sekulariseret samfund, hvor ytringsfriheden er hellig, men har også traditioner, der bør respekteres.

På spørgsmålet, om de ikke har blanded retstilstanden i Danmark sammen med retstilstanden fra andre muslimske lande, sagde Kasem Ahmad:

- Overhovedet ikke. At vi ikke må tegne Muhammed, gælder kun for muslimer. Men hvert billede har et signal, f.eks. billedet med en bombe i en turban, som viser, at muslimer er ude på at hævne sig eller begå selvtægt. Samlet set

er billederne nuancerede, ja, men netop de tre mest diskuterende billeder kommer fra Jyllands-Postens egne tegnere. Det kan tyde på, at avisen fører en fremmedhads kampagne over for muslimer.

Regeringen og Jyllands-Posten har hele vejen igennem søgt at fremstille de muslimske reaktioner som et angreb på ytringsfriheden – for at dække over den racistiske hetz, som avisen er en mediemæssig spydspids for også på internationalt plan.

Det er latterligt absurd. Det er ikke ytrings- eller pressefriheden, som er truet, siger f.eks. Henning Koch, professor i forvaltningsret til dagbladet Information (2. februar):

- Når statsministeren reducerer Muhammed-tegningerne til et juridisk problem, som samtidig ikke er der, så er det dyb manipulation. Der er jura, og så er der politik og etik, siger han:

- Hvis man mener, at ytringsfriheden er blevet udvidet af en fuldstændig unødvendig krænkelse af muslimers følelser, så er det kun politisk.

- Både de danske domstole og den Europæiske Menneskerettighedskonvention sætter grænser for ytringsfriheden. Derfor er det beskæmmende at høre blandt andre statsministeren kalde ytringsfriheden ukrænkelig. Man kan spørge sig selv, om det er en politisk dagsorden, han spreder. Det er i hvert fald ikke loven.

Der har aldrig været ubegrænset ytringsfrihed, hverken i dansk eller international lov. Den begrænses bl.a. af injurielovgivning, lovgivning om æreskrænkelser og racisme- og blasfemiparagraffen i dansk lov. Dansk Folkeparti har længe kørt en politisk kampagne for helt at få fjerne både racisme- og blasfemiparagraffen. Adskillige fremtrædende medlemmer af partiet er blevet dømt for racisme.

Reaktionerne fra godt 1 milliard muslimer vidner om, at nogle har følt sig krænkede over at Muhammed fremstilles som bombemand = at islam identificeres med terrorisme. Alligevel vil regeringen ikke have afprøvet blasfemiparagraffen. Rent faktisk kan justitsministeren ifølge retsplejeloven pålægge

anklagedmyndigheden at rejse straffesag, selvom regeringen påstår, at den ikke kan. I stedet rejser Lene Espersen på ferie, mens det brænder på. Hvad frygter regeringen fra en retssag? At det faktiske sagsforløb omkring tegningerne, og hvem der har deltaget i intrigen, kommer frem?

International ret er endnu mere klar om ytringsfrihedens grænser, fra FN's vedtagelser om racisme til den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 handler simpelthen om ytringsfrihed. Her hedder det:

"Stk. 1 Enhver har ret til ytringsfrihed. Denne ret omfatter meningsfrihed og frihed til at give eller modtage meddelelser eller tanker, uden indblanding fra offentlig myndighed, og uden hensyn til grænser.

Stk. 2 Da udøvelsen af disse frihedsrettigheder medfører pligter og ansvar er der nogle begrænsninger i ytringsfriheden, bl.a. hensynet til beskyttelse af andres gode navn, rygte og rettigheder. FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination forbyder i artikel 4 al propaganda og alle organisationer, som bygger på ideer eller teorier om overlegenhed hos en enkelt race eller en persongruppe af en bestemt hudfarve eller etnisk oprindelse, eller som søger at forsvare eller fremme nogen form for racehad og racediskrimination.

a) Medlemsstaterne skal kriminalisere al udbredelse af ideer, der hviler på racemæssig overlegenhed eller racehad."

I Danmark tillades nazi-organisationer at operere frit. Den sorte reaktion får uhindret lov til at hetze og krænke hele nationer og etniske minoriteter i ytringsfrihedens navn.

Anders Fogh taler hele vejen igennem med to tunger. Med én tunge over for danskerne og med en anden over for den arabiske og muslimske verden, når han udbreder sig om sin og det officielle Danmarks dybe respekt for denne, mens han fører krig i Irak og Afghanistan og har åbnet for alle sluser for anti-muslimsk og racistisk hetz.

Afstraffelse af Danmark – den forkerte fjende

Af Ramzy Baroud

*Ramzy Baroud er
chefredaktør for online-
avisen Palestine Chronicle.*

Kun er uansvarligt og intellektuelt kluntet individ ville kunne finde på at tegne så krænkende som de billeder, der af en bladtegner i den danske avis Jyllands-Posten fremstiller profeten Muhammed. Og ingen avis med respekt for sig selv ville tillade sig at publicere noget så fladpanet.

Reaktionen i den muslimske verden henleder imidlertid opmærksomheden på et meget alvorligere emne.

Jyllands-Posten – sammen med et andet blad i Norge, der genoptrykte de krænkende tegninger – er tydeligvis hverken selv-respekterende eller alvorlige. Hvad skal det gøre godt for at afbilde en profet, der æres af hundreder af millioner over hele verden, som en terrorist, der bærer en bombe under sin turban? Hvad bibringer det af humor eller intellekt at portrættere et menneske, der har bidraget til en stor del af menneskehedens åndelige forestillingsverden, som et svin? Overhovedet intet.

Hvad det kommer til at gøre, er tværtimod at forstærke og fastlåse de følelser af bitterhed og ydmygelse, der opleves af millioner af muslimer, alt imens de lider under de amerikansk styrede vestlige krige med alle deres tragedier og endeløse blodsudgydelser.

Den anti-danske bevægelse, som det med imponerende hast er lykkedes at opbygge i muslimske lande, kollektive græsrodsaktioner og afgørende politiske initiativer under ledelse af forskellige regeringer – med Libyen og Saudi Arabien i spidsen – tog hurtigt form af en af de mest koordinerede arabiske missioner siden 1973, der lagde yderligere pres på både Danmark og Norge.

I mellemtiden er en alvorlig økonomisk boykotkampagne hastigt ved at manifestere sig i form af tomme hylder i indkøbscentre, der engang tilbød danske produkter over hele Saudi Arabien og andre lande.

Mens man må rose en sådan forenet arabisk og muslimsk holdning – i håb om at den vil begrænse sig til legitime former for protest – så kan man ikke lade være med at undre sig: Hvor var en sådan kollektivitet, da der var størst behov for den?

Dette er ikke for at antyde, at forseelse imod et folks tro – et hvilket som helst folk eller tro – bør tages let. Men hvis arabere kan være så effektive i organiseringen af så folkelige (og rammende) kampagner, der bruger økonomiske, politiske og diplomatiske midler til at opnå indrømmelser, hvorfor så den totale fravær af sådanne kampagner som protest imod USA's krig imod Irak, dets betingelsesløse støtte til Israel og den nedladende udenrigspolitik og de grandiose demokrati-paradeforestillinger, som det ønsker at påtvinge alle og enhver?

Er det ikke temmelig ejendommeligt, at billige israelske produkter uden forbehold oversvømmer arabiske markeder fra Marokko til Qatar til trods for den kendsgerning, at Israel besætter jord, der tilhører tre arabiske lande? Er det ikke ejendommeligt, at muslimske lande drevent baner vej for en normalisering med Israel – nogle åbent som Pakistan, andre mere fordækt som Malaysia – til trods for den kendsgerning, at Israel skamløst fører sig frem med sin politik, der omfatter målrettede snigmord og drab på hundreder af palæstinensere?

Og hvor krigeriske mener man, de danske medier kan være sammenlignet med deres modparter i de Forenede Stater og Storbritannien? Ikke desto mindre er der næppe en eneste arabisk holdning, der savner adgang til CNN, HBO og Fox. Det er temmelig ironisk, at mange i de arabiske medier helt tilfældigt opdagede, at 530 danske soldater deltager i den illegitime amerikanske krig imod Irak, som følge af den danske avisconflikt.

Det kan således dårligt hævdes, at

den folkelige reaktion på de krænkende tegninger var kulminationen på en årelang bitterhed rettet imod dansk udenrigspolitik, enten i Irak eller i forhold til noget andet arabisk eller muslimsk relateret spørgsmål.

Dette er hverken et forsøg på at forsvare Danmark (eller Norge) eller dets tilsyneladende selektive "pressefrihed", men at fokusere på de misforståede prioriteringer, der oversvømmer den arabiske verden i dag.

Efter et årti af amerikansk anførte FN-sanktioner i Irak blev muslimske og arabiske nabolande rost af De Forenede Stater for, at deres samarbejde var afgørende for det vellykkede resultat af sanktionerne mod den ramte nation. Ifølge de mest forsigtige og forældede FN-rapporter døde mere end 500.000 irakiske børn som resultat af manglen på medicin.

Hvor var det folkelige oprør dengang, hvor var det diplomatiske raseri og boykot-kampagnerne? Jeg er bange for, at den muslimsk- og arabisk ledede anti-danske kampagne vil uddybe en kløft, der adskiller begge verdener, underbygge arabernes ry for at være intolerante og samtidig levere en betydningsløs tegner hans livs chance: chancen for martyrium på vegne af pressefrihed og måske en bogkontrakt og/eller et indslag på Oprah Winfreys tv-talkshow. Men det er blot, hvad man kan forvente.

Profeten Muhammed æres, fordi hans bidrag til millioner af muslimers dagligliv føles overalt. Han behøver ikke en dansk bladtegner for at værdsætte eller stryge hans relevans i millioner liv. Det kan muslimer være sikre på.

Det er imidlertid forstemmende, at den muslimske verdens kollektive energi er opslugt af at fordømme et lille europæisk land over en tegning, mens amerikanske militærbaser hjemsøger hjertet af den arabiske verden, og amerikanske fastfood-restauranter trænges om ethvert gadehjørne fra Atlanterhavet til den Arabiske Golf, mens de færreste synes at bemærke det eller overhovedet at bekymre sig om det.

*Oversat af Hans Pendrup for Stop
Terrorkrigen. Forkortet af KP*

Det er ikke bare en skandale om religiøse symboler ...

Af Ibrahim Alloush

Den vigtige irakiske hjemmeside www.albasrah.net (knyttet til modstanden) har offentliggjort følgende artikel om karikatur-sagen.

Den måske værste måde at imødegå de europæiske mediers offentliggørelse af tegninger, som krænker Profeten (må Guds fred og velsignelse hvile på ham!), er ved at få det til at se ud, som om det hele blot er et spørgsmål om at fornærme religiøse symboler.

Nogle mennesker synes at mene, at et forsvar af islam kræver, at vi begrænser os til kun at se på den religiøse dimension, og opfatter det som et angreb på islam. Men ved at fremstille kampen alene på denne måde tapper vi den faktisk for dens reelle og væsentlige indhold. Dette seneste angreb på islam kan ikke forstås uden for den jordiske kamp, som finder sted mellem os og udefrakommende, som søger overherredømme – det vil sige vores kamp som nation, som verdens undertrykte, her og nu, mod underkastelsens, atomiseringens og krænkelserens institutioner. Altså i første række vores kamp som nation mod besættelse i alle dens former, og dernæst mod den racisme, som strømmer ud af Vestens porer.

Ser vi bort fra besættelses-aspektet er det let for Washington og London at deltage i fordømmelsen af de danske karikaturer, som de har gjort, hvilket har tilladt dem at score billige points på et sekundært lands bekostning. Så kan de le ad os, mens de fortsat bestemmer verdens og arabernes skæbne.

Nej. Vi må ikke lade dette spørgsmål blive til et sammenstød om, hvordan religiøse symboler skal behandles i et vestligt samfund, som alligevel ikke bekymrer sig om noget helligt....

Hvis problemet reduceres til alene at handle om religiøse symboler (...), og hvis der ikke stilles spørgsmål om den politiske og sociale kamp – som: *Hvem kontrollerer landet? Hvem træffer de politiske beslutninger? Hvem kontrollerer og høster profit af arabernes og muslimernes ressourcer?* – så vil det

være let for dem, som leger værter for amerikanske militærbaser, eller for 'israelske' diplomatmissioner i muslimske lande at optræde, som om de beskytter islams ære (...) når de konfronterer den danske krænkelser.

Kriteriet er simpelt: Hvis der tages stilling imod de fornærmende tegninger fra Danmark af partier eller folk, som er kendt for deres faste standpunkt imod den amerikanske besættelse af Irak og Afghanistan, imod den jødiske besættelse af Palæstina, imod amerikanske militærbaser i det arabiske fædreland, imod de skandaløse forbrydelser begået mod islam og muslimerne i Guantanamo, Abu Ghraib, al-Aqsa-moskeen og snesevis af andre steder, hvor islamisk land, kultur og religiøst fællesskab er blevet skændet – så bliver forsvaret af Profeten (velsignelse og fred være med ham!) til en logisk forlængelse af reel kamp for islam.

I dette tilfælde vil forsvaret af islam være rodfæstet i en patriotisk og national holdning, i her og nu, i denne verden, og i kampen mod den amerikanske og zionistiske fjende og dens marionetter.

Men findes der ikke en sådan politisk holdning, et standpunkt imod de udenlandske kræfter, som søger overherredømme, med deres modbydelige fremgangsmåder og deres racisme, så mister forsvaret af islam sit egentlige indhold. Det bliver til en overfladisk positur til forsvar af en eksotisk orientalsk besættelse af misbrug af religiøse og hellige symboler i modstrid med det vestlige begreb ytringsfrihed, som ikke holder noget for helligt – medmindre det selvfølgelig er deres jordiske 'helligdomme' som det jødiske fællesskab og 'holocaust' (Note).

Det er ubegribeligt, hvordan de, som normaliserer og fremmer forbindelser med den zionistiske fjende og den amerikanske imperialisme, som etablerer politisk, kulturel, handelsmæssig, militær og sikkerhedsmæssig koordination med dem, kan vaske alt dette væk ved at opfordre til boykot af Danmark!

Det er ikke logisk, at sagen med kari-

katurerne, som kom frem fem måneder efter, at de blev offentliggjort, er blevet den knage, som de arabiske regimer, USA og UK, kan hænge hele deres politiske skændsel op på og slippe af sted med med deres troværdighed intakt. Det er lystigt, når folk, som knurrer over opfordringer til boykot af amerikanske og 'israelske' varer, pludselig farer rundt og maner til boykot af Danmark....

Hvis vores boykot matchede de forbrydelser og krænkelser, vi har været udsat for, så måtte vi først boykotte den zionistiske formation og Amerika, sammen med deres allierede UK, for de mange årtiers forbrydelser, de har begået mod os, og hvis antal er alt for stort til at kunne tælles.

For klarhedens skyld bør det noteres, at Danmark sendte sit militær for at deltage i aggressionen mod Irak, og at danske styrker stadig illegalt opholder sig på irakisk jord. Det danske parlament har netop forlænget deres ophold til juni 2006. Danske forhørsledere har deltaget i torturen i irakiske fængsler.

Så det er klart, at karikaturerne mere end noget andet er udtryk for kolonisationernes hån over for de koloniserede. Men det ser underligt ud i nogle øjne i Vesten, at der var nogle af os, som tavse så på, hvad der skete i moskeerne i Ramadi, Fallujah, i al-Aqsa-moskeen og på Guantanamo, men som nu foregiver at være lidenskabelige forsvarere af islam i dag. Ville vores Profet Muhammed acceptere dette?

Note

I den arabiske verden sammenlignes de nazistiske jødeudryddelser ofte med den israelske behandling af palæstinenserne, hvilket udgør en 'helligbrøde' i zionistiske øjne, som anser Holocaust for den ultimative forbrydelse mod menneskeheden og ikke blot én blandt mange uhyrlige forbrydelser og folkemord foranstaltet af imperialismen, fascisme og reaktion. Når forfatteren bruger udtryk som 'den zionistiske formation' og 'den jødiske besættelse af Palæstina' eller sætter Israel i gåseøjne, er det ikke udtryk for antisemitisme, men for modstand mod staten Israel og den zionistiske aggressionspolitik. Artiklen er let forkortet.

Skærpet terrorpakke mod Greenpeace

Som den første organisation nogensinde er foreningen Greenpeace Norden blevet dømt for at overtræde paragraffer indført med terrorpakken fra 2002. Det skete, da Østre Landsret i dag skærpede en byretsdom fra juni 2005. Retten idømte miljøorganisationen en bøde på i alt 50.000 kr. (25 dagbøder af 2.000 kr.) i forbindelse med en fredelig happening i oktober 2003, hvor frivillige aktivister hængte et banner ned fra Axelborg i København i protest mod gensplejset svinefoder.

“Vi må konstatere, at Folketinget uden særlig forudgående offentlig debat har vedtaget en lov, som i praksis knægtet ytringsfriheden for organisationer, der lejlighedsvis benytter sig af fredelig civil ulydighed,” siger generalsekretæren i Greenpeace Norden, Lennart Daléus. *“Et levende og åbent demokrati næres af ansvarlig og fredelig civil ulydighed, som historisk har æren for mange fremskridt. Derfor vil Greenpeace søge om lov til at appellere dommen til Højesteret.”*

Inspireret af Mahatma Ghandi og Martin Luther King bekender Greenpeace sig til den klassiske tradition for civil ulydighed, der hviler på et stærkt fundament af ikke-vold og ikke-hærværk, og hvor man tager ansvar for sine individuelle handlinger. De 15 aktivister fra Greenpeace, som deltog i klatre-aktionen på DLG-bygningen ved Axelborg, accepterede således også individuelle bøder på 1.500 kr. for husfredskrænkelse. Blot mente de, at den pris var værd at betale for at få bragt et vigtigt budskab frem.

“Meget tyder på, at lovgiverne slet ikke var klar over, at den skærpede § 306 i terrorpakken ville kunne bruges til at straffe organisationer som Greenpeace,” siger kampagnechef i Greenpeace Norden Mads Christensen. *“Den uvidenhed var helt forståelig, da justitsministeren under behandlingen i Folketinget jo bedyrede, at alle lovforslagene i terrorpakken handlede om at bekæmpe international terrorisme.”*

Da Greenpeace i sommer blev dømt i byretten, var repræsentanter for en række fagforbund og organisationer til stede i retssalen for at støtte Greenpeace

Politi og Greenpeace aktivister

ce, og Amnesty International udtrykte bekymring over, at dommen risikerede at stække det generelle organisationsarbejde i Danmark. Greenpeace vil nu tage initiativ til at samle organisationer, fagforbund og parlamentarikere bag en appel til Folketinget om, at den uheldi-

ge udformning af § 306 ændres, så den ikke rammer civilsamfundet.

Det politiske krav, som blev fremført i 2003 under Axelborg-aktionen, var, at kød og mejeriprodukter baseret på gensplejset dyrefoder skal mærkes, så forbrugeren får mulighed for at afvise brugen af gensplejsede afgrøder i fødevarereproduktionen. En sådan mærkning gik også den danske regering og et flertal i Folketinget ind for, men Danmark var blevet nedstemt i EU. Meningsmålinger viste desuden, at ni ud af ti forbrugere støttede kravet om mærkning, og et flertal af danskerne mener stadig, at landbruget helt burde undgå gensplejset dyrefoder.

Danmark importerede i 2005 omkring 1,5 millioner tons gensplejset soja fra Argentina, som især bruges i svinefoder. Ifølge anklageren i Landsretten var det Dansk Landbrugs Grovvarereselskab (DLG), som havde bedt politi og anklagemyndighed om også at retsforfølge foreningen Greenpeace Norden for den fredelige happening. DLG er den største GMO-importør i Danmark.

Oprøret fortsætter

Fortsat indsamling til PFLP i Palæstina og FARC (Colombia)

Også under weekendens Sociale Forum har Foreningen Oprør indsamlet midler til befrielsesbevægelserne.

Foreningen Oprør fastholder retten til at støtte befolkninger i deres kamp for politisk og social frigørelse. Og står fast på retten til at opfordre hertil.

Den politiske udvikling i både Palæstina og Colombia tilsiger, at 'terrorlisterne' opgives som politisk instrument. Bevægelsen PFLP er repræsenteret i det nye palæstinensiske parlament, og nye forhandlingsinitiativer ser dagens lys i Colombia på opfordring af en række europæiske lande. 'Terrorlister' bidrager blot til at udstøde modstandsbevægelser fra det internationale samfund. Det er det modsatte, der i virkeligheden er behov for.

Endnu foreligger der intet anklageskrift mod Foreningen Oprør i hen-

hold til de sigtelser, der er blevet rejst for påstået støtte til 'terrororganisationer'. Sigtelserne bør frafaldes. Beslaglæggelsen af dele af Foreningen Oprørs hjemmeside bør ophæves.

I tilfælde af, at en retssag gennemføres, er Foreningen Oprør i færd med at sammensætte et internationalt panel, der kan kaste lys over grobunden for voldelige konflikter i både Colombia og Palæstina. Anklagemyndigheden har allerede gennem udenrigsministeriet indhentet tilsagn fra direktør Paul Wilkinson, Centre for the Study of Terrorism and Political Violence, som sagkyndigt vidne.

Patrick Mac Manus
Foreningen Oprør

www.opror.net

Grønthøstere i Hillerød

Jeg var til stede hele dagen under den moddemonstration, der var forvist til en parkeringsplads uden for Hillerød, og undrer mig derfor meget over dele af det hændelsesforløb, der er blevet beskrevet i medierne.

For det første vil jeg sige, at der ikke fra hverken politi eller demonstranternes side blev kastet med mursten eller tåregas i den demonstration, jeg opholdt mig i. At aviserne skriver, at det kun var autonome og indvandrere, der blev anholdt, undrer mig også lidt, da der var tale om en "grønthøsterlignende" metode, hvor politiet delte demonstrationen i to og anholdt samtlige, der befandt sig i den

ene halvdel af demonstrationen. For en stor dels vedkommende fredelige demonstranter af forskellige politiske overbevisninger – altså ikke kun indvandrere og såkaldte "autonome".

At mange aviser ikke beskriver politiets hårdhændede metoder over for demonstranterne, undrer mig meget, da det netop var disse, der var medvirkende til de tumultagtige tilstande. Demonstranterne blev, allerede før tumulten opstod, tilbageholdt og indespærret i en cirkel af kampklare betjente. Her var vi tvunget til at opholde os hele dagen, stillestående i sneen. Ud over at nægte folk adgang til varme og toiletbesøg i

over fire timer pressede de folk tættere og tættere sammen med det forudsigelige resultat, at der opstod tumult.

At politiet samtidig lod de anholdte sidde i timevis bagbundet i sneen, stadig nægtet adgang til toiletbesøg, mener jeg også var ganske unødigt. Jeg befandt mig (heldigvis for mig, da jeg lige så godt kunne have stået i den anden halvdel) samtidig i den del af demonstrationen, der ikke blev anholdt. Herfra var vi tvunget til at stå og se på, mens politiet på brutal vis anholdt demonstranter. Bl.a. kan nævnes en episode, hvor en ung bagbundet pige ligger med ansigtet i sneen mens tre betjente sidder på hende. Skal dette være nødvendigt, når hun i forvejen var bagbundet? Jeg ved ikke, hvilken tilstand de anholdte demonstranter er i nu, men det er stærkt sandsynligt, at mange af disse efter det lange ophold bagbundet i sneen har påført sig alvorlige forfrysninger og slidsår efter de plasticstrips, politiet bruger. Jeg vil til slut udtrykke min store skuffelse over, at det i Danmark ikke længere er muligt på fredelig vis at udtrykke sine holdninger imod nazisme og fremmedhad uden at skulle frygte for ens sikkerhed og helbred.

Kan det virkelig være rigtigt, at ytringsfriheden kun gælder for Dansk Front og Jyllands-Posten?

Lasse

6. februar 2006 (Fork. af red.)

'Nej til krig': Stop optrapningen

Afbrændingen af den danske ambassade i Syrien viser, hvor galt det kan gå, når de kræfter, der ønsker at optrappe konflikten, får lov at styre udviklingen.

Det er virkelig lykkedes Jyllands-Posten, Dansk Folkeparti og Dansk Front i fællesskab at opbygge de fjendebilleder, de selv har brug for.

Vi afviser dæmoniseringen af muslimerne. Jyllands-Postens tegninger var dråben, der fik frustrationen til at flyde over herhjemme: Siden 11. september 2001 er muslimer kollektivt blevet stillet til ansvar for alverdens ulykker og er blevet mål for racistiske politikeres selv-promovering.

I Mellemøsten har tegningerne udløst mange års opsparet utilfredshed med udenlandsk dominans og egne regimer. Nogle af disse regimer har set en egen interesse i at score billige points på den konto. Dette retfærdiggør selvfølgelig

ikke afbrænding af ambassader og flag.

Tilsvarende vil vi, sammen med fredsbevægelser i de arabiske lande, sige til arabere og muslimer, at danskerne ikke er onde. Et flertal af danskerne har længe krævet de danske tropper hjem fra Irak. Titusinder har demonstreret mod Irak-krigen og mod Bushs, Blairs og Foghs verdensorden. Trods Jyllands-Postens provokation og regeringens og Dansk Folkepartis politik ønsker langt de fleste danskere hverken at håne eller komme i konflikt med muslimer.

Der er ikke brug for fjendebilleder og syndebukke, men for gensidig respekt. Den globale anti-krigsbevægelse er bygget på dette princip.

Nej til Krig

5. februar 2006

Mellemøsten

brænder billeder af statsminister Rasmussen

Herhjemme slukker vi ild med vand.

Vi har Bakken med tværstangen

Rammer man låsemekanismen med boldene

medfører det automatisk en afkølingstur

i en understillet balje med koldt vand.

Køen ville uden tvivl blive meget lang.

NB

Fernisering

17. februar kl 16-18

**Jørgen Buch udstiller nye
malerier fra 17/2 til 30/3**

Galleri Oktober

Egilsgade 24 kld.
2300 Kbh S

Ytringsfrihed for hvem?

En amerikansk Irak-veteran på besøg i Danmark.

En af de mest vidende eksperter om EU's lovgivning om menneskerettigheder på besøg fra England.

En norsk ekspert om udviklingen og betydningen af privatisering af vand.

International forskning om NATO's atombevæbning.

Den engelske studenterleder på besøg.

Canadisk ekspert i udnyttelse af solenergi.

Besøgende fra Argentina, Venezuela, Cuba, Uganda og flere endnu.

Det var ikke mange linjer, aviserne ofrede på de diskussioner og de debatter, alt dette og meget mere gav anledning til.

Debatten om Muhammed-tegningerne og ytringsfriheden kom til at overskygge omtrent alle tiltag til at dække Danmarks Sociale Forum, der fandt sted i weekenden 3.-5. februar. Det er svært ikke at mene, at ytringsfriheden har trange kår, når det ikke er muligt for mennesker, der er vidende og seriøst diskuterer løsninger på nogen af de problemer, der ligger bag den opståede situation, ikke kan komme til orde.

Nej, lad os se brændende flag og rasende mennesker. Det er ikke meget sigende, men det er til at blive bange af, og frykten er en god måde at holde en befolkning i ave. Desuden kunne det jo opildne til øgede modsætninger i samfundet. Var det dét, nogen ville?

Pia Kjærsgaard siger i sit ugebrev den 6.2.: *"Men striden handler altså heller ikke om nogle tegninger i en dansk avis. Det er en værdikamp mellem en totalitær, dogmatisk islamisk tankegang og vestlige, frie folkestyrer."* Ja, frihed til at sige, hvad man vil, men ikke til at blive hørt, siger jeg. PK fortsætter: *"Statsminister Anders Fogh Rasmussen har udtrykt det således: 'Ytringsfriheden skal bruges til at provokere og kritisere autoriteter, hvad enten det er politiske eller religiøse autoriteter.' Det er rammende og rigtigt. Vores frihed er ikke noget værd,*

"Internationale" på Danmarks Sociale Forum

hvis ikke vi bruger den til at stille spørgsmål ved det vedtagne og til at tale magten midt imod. Og det gælder, uanset om magten er statsmagten, EU, paven i Rom eller andre religiøse ledere og fortolkere." Hvad hjælper det med frihed til at stille alle disse spørgsmål, når der ikke er nogen medier, der vil trykke dem? siger jeg.

Hvor mange gange er statsministeren blevet beskyldt for at være løgner, med rette og med behørig dokumentation? Hvor mange gange er han blevet anklaget for at have ansvaret for en ulovlig krig? Uden at det har haft den mindste indflydelse på den troværdighed, han tillægges i den danske presse. Uden at det har ført til, at den danske presse har kulegravet og anklaget og fulgt op på sagen. Uden at væsentlige nye afsløringer blev behandlet. Uden at krigsmodstandens anklager og høringer og markeringer er blevet dækket i aviser og tv.

Ved Stop Bush-demonstrationen fik en Bush-støtte-demonstration bestående af langt under 100 personer større presedækning end en demonstration, der samlede omkring 40.000 mennesker. For ikke at tale om nogen mindre uroligheder efterfølgende, der blev blæst op til et langt større omfang end den store demonstration. Var der overhovedet én eneste avis, der omtalte, at Kim Larsen støttede demonstrationen ved at spille på Christiansborg slotsplads?

Når PK skriver *"Det frø af ugræs, der er føjet ind over den danske grænse – islamister og løgnere – og som med*

deres rundrejse til mellemøstlige lande pustede nyt og for Danmark livsfarlig ild i konflikten, skal vi nok selv tage os af," så er det på tide, at vi reagerer med vores menneskelige anstændighed og svarer: Det frø af ugræs, der har sået sig i vores egne rækker, skal vi nok selv tage os af.

Det er på tide, at PK's opildnen til racehad og foragt for andre mennesker bliver mødt med afvisning fra alle, der anser sig selv for civiliserede mennesker. Det er på tide, at vi trækker alle danske tropper i udlandet hjem, der er en række opgaver, der skal klares i civilsamfundet. Ugræsset ved navn menneskeforagt har bredt sig, og det må rives op med rode og brændes for ikke at sprede sig yderligere.

Det kan vi passende gøre sammen med alle de nye danske borgere, der kommer fra mere civiliserede samfund, hvor det enkelte menneske respekteres.

G.Be.

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

EU i turbulens

Der er kommet grus i EU-maskineriet.

For få år tilbage så det hele så lyst ud. EU-magthaverne fastlagde deres ti-årige strategi, som blev vedtaget på Lissabon-topmødet og højtideligt døbt: *Agenda 2010*. Det var en dybsindig og yderst ambitiøs plan, der havde – eller har – til hensigt at forbedre EU's magt på verdensplan. Intet mindre! Andre stormagter skulle holdes nede og på sigt skulle superpower USA udfordres.

Nøglen til det forjættede rum gik via en drastisk forværring af levevilkårene for den europæiske arbejderklasse og befolkning.

EU-kommission og langt hovedparten i EU-parlamentet – heriblandt den socialdemokratiske strømning – klappe i deres buttede hænder mens det blå-gule EU-flag blafrede i baggrunden af ethvert pressebillede.

Siden er der kommet sukker i benzinen. Løjpen er ikke så god, som den så ud til. Klassekampen har indhentet planlægningerne.

I første omgang satte supermagten sig igennem ved at trodse Rusland, Frankrig og Tysklands forsøg på benspænd i dens krig om olie, territorier og magt i Mellemøsten. USA formåede at skabe sig koalitions partnere langt ind i EU's rækker. Supermagten satte opkomlingen på plads.

I midten af januar i år kom der en sten i vejen fra en endnu vigtigere kant: Den europæiske arbejderklasse. EU's Havnedirektiv måtte i behørig respekt for omfattende og markante strejker og demonstrationer bilægges i hvert fald for en tid. Det var et slag, der kom fra baglandet!

Ander Fogh måtte indrømme sit eget – ganske mindre – tilbageslag, da han midt i den internationale krise måtte udskyde hans angreb danskernes levevilkår; - kaldet Velfærdsreform.

I tirsdags blev det næste vigtige skridt i

I skrivende stund kendes udgangen på EU-parlamentets behandling af Bolkesteindirektivet ikke; men sikkert er det, at EU-systemet kan rystes indefra af arbejderklassens og befolkningernes styrke

Faglig kommentar

Agenda 2010 så mødt med endnu en markant og omfattende modstand. Det kom ikke som nogen overraskelse, idet Bolkesteindirektivet allerede i efteråret var blevet mødt af hundredtusinde demonstrerende i de europæiske storbyer, da det første gang blev behandlet i EU-parlamentet.

Direktivet vil føre til, at enhver service eller tjenesteydelse vil blive gjort til en handelsvare på tværs af grænserne i EU. Det europæiske initiativ mod direktivet formulerer konsekvenserne:

- *Denne forvandling til handelsvarer vil uundgåeligt føre til en forringelse af pensionssystemer, velfærds og sundhedsydelser til fordel for privat forsikring. Den vil også indeholde en deregulering af vores uddannelsessystem og enden på enhver kulturel mangfoldighed.*

Direktivet har indeholdt et ”princip om oprindelseslandet”, der vil betyde, at tjenesteydelser leveret i et land kan aflønnes efter hjemlandets overenskomster. Med andre ord vil dårlige overenskomster erstatte hårdt tilkæmpede rettigheder, løn og arbejdsforhold.

Siden har det skabt mange hovedbrud at få strikket et kompromisforslag sammen, der kunne samle det nødvendige antal stemmer til et flertal. Kompromisforslaget blev forsøgt lanceret som om, det vigtige princip om ”oprindelseslan-

det” var udeladt. Taktikken skulle samle modstanden op fra strømmingen af de europæiske socialdemokrater.

Der er imidlertid tale om en manipulation, hvilket Ole Krarup fra *Folkebevægelsen mod EU* klart tilkendegiver:

- *Det er glasur på samme kage. Trods ændrede formuleringer er det kun lidt af brodden, som er pillet af. Princippet er fortsat grundlaget, og direktivet vil fortsat give danske myndigheder og fagbevægelsen større problemer med at sikre overholdelsen af danske aftaler og regler.*

I skrivende stund kendes udgangen på EU-parlamentets behandling ikke; men det er en sikker kendsgerning, at EU-systemet er en kolos på lerfodder, der kan rystes indefra af arbejderklassens og befolkningernes styrke.

Her er kampen mod Havne- og Bolkesteindirektiv vigtige elementer; men det er 40.000 tyske offentliges kamp mod en opskruning af deres ugentlige arbejdstid *uden* lønkomensation også.

De tyske arbejdsgivere i det offentlige vil helt klart få konsekvenser for det øvrige Europa – ikke mindst Danmark – hvis ikke angrebene kæmpes tilbage. Det må betyde maksimal opbakning, sympati og solidaritet til de tyske arbejdere.

Historien gentager sig med andre ord: De kan gang på gang erklære klassekampen for død; men den trænger sig altid på og kan ikke bilægges. *FJ*

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag**

www.kpnet.dk